

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

11 DECEMBER 1992

ONTWERP VAN DECREET

houdende regeling van de subsidiëring voor de werking
en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten

VERSLAG

namens de Commissie voor Cultuur
uitgebracht door de heer S. De Clerck

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Peeters.

Vaste leden : de heer F. Cauwenberghs, S. De Clerck, L. Goutry,
L. Martens, M. Van Peel ;

de heren J. De Bremaeker, P. Hostekint, L. Peeters, W. Seeuws ;

de heren P. Berben, J. Demeulenaere, P. Dewael ;

de heer F. De Man ;

de heer H. Lauwers ;

de heer L. Dierickx.

Plaatsvervangers :

mevrouw S. Creyf, de heer L. Dhoore, mevrouw A. Leysen, de
heer H. Marsoul, mevrouw T. Merckx-Van Goey ;

de heren R. Landuyt, L. Hancké, A. Schellens, G. Swennen ;

mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren R. Deswaene, D.
Ramoudt ;

de heer J. Spinnewyn ;

de heer H. Olaerts ;

de heer J. Geysels.

Zie :

155 (BZ 1992)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 en 3 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur besprak het ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten op haar vergadering van 2 december 1992. In samenhang met het ontwerp werd eveneens het voorstel van decreet van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van organisaties voor podiumkunsten (Stuk 70 (BZ 1992) – Nr. 1) besproken.

Vooraf heeft de Commissie een hoorzitting georganiseerd op maandag 30 november, waar een afvaardiging van de Vlaamse Directies voor Podiumkunsten (VDP) het standpunt van de verschillende sectoren van de podiumkunsten over het ontwerp en de door de Vlaamse regering voorgestelde wijzigingen heeft uiteengezet. Dit standpunt is als bijlage 1 bij dit verslag gevoegd.

Dit ontwerp is reeds tijdens de vorige legislatuur door de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad besproken. Na het afsluiten van de algemene bespreking werd de Vlaamse Raad echter ontbonden, zodat het ontwerp niet volledig werd afgehandeld. De nieuwe Vlaamse regering heeft het ontwerp dan opnieuw en ongewijzigd ingediend op 19 maart 1992. Op 16 november 1992 diende de Vlaamse regering een aantal belangrijke amendementen in, die het ontwerp op enkele plaatsen ingrijpend wijzigen.

De Commissie was van oordeel dat het volledige debat over het ontwerp niet moest worden overgedaan. Het debat ten gronde werd reeds tijdens de vorige legislatuur gehouden. De Commissie kon op basis daarvan haar werkzaamheden voortzetten. Het verslag van die besprekingen, destijds uitgebracht door de heer M. Van Peel, wordt dan ook als bijlage II bij dit verslag gevoegd.

De werkzaamheden van de Commissie hebben zich op 2 december dan ook beperkt tot een kort proceduredebat en een artikelsgewijze bespreking, waarbij de door de Vlaamse regering ingediende amendementen uitgebreid aan bod zijn gekomen. De inleiding van de minister beperkte zich overigens ook tot een uiteenzetting over die amendementen.

1. INLEIDING VAN DE MINISTER

De kritische lezing van het ontwerp-decreet heeft op basis van de inzichten van de minister en in samenhang met de adviezen van de Administratie voor Kunst, het Vlaams Theaterinstituut en de RAT (Raad van Advies voor de Toneelkunst) geleid tot een aantal vrij fundamentele ingrepen, die als zodanig ook door de Vlaamse regering werden aanvaard.

1. De Europese regelgeving maakt het noodzakelijk om in het ontwerp de notie „Vlaams” (in zijn geografische betekenis) te vervangen door „Nederlandstalig” en de bepaling „van Belgische nationaliteit” te schrappen. Door deze Europese regelgeving is het voor de Vlaamse Gemeenschap niet langer mogelijk opdrachten aan Vlaamse auteurs, choreografen, componisten of andere kunstenaars toe te kennen : deze mogelijkheid moet uitgebreid worden tot de kunstenaars van het hele Nederlandse taalgebied.

2. Er wordt vanaf nu een duidelijk en bewust onderscheid gemaakt tussen het teksttheater enerzijds en het kinder-,

jeugd- en figurentheater anderzijds ; dit onderscheid is volgens de minister verantwoord door de specificiteit van deze theatervormen en vindt trouwens zijn uitdrukking in een vorm van positieve discriminatie naar het kinder-, jeugd- en figurentheater toe. Zo wordt aan deze organisaties een basis-subsidie van vier miljoen frank toegekend, tegenover twee miljoen frank voor het teksttheater. Het percentage van de minimum te realiseren eigen inkomsten wordt vastgesteld op 10 procent van de totale uitgaven per seizoen (tegenover 12,5 procent voor het teksttheater).

Deze voorkeursbehandeling ten aanzien van het kinder-, jeugd- en figurentheater is verantwoord en is de vertaling van de uitdrukkelijke wens kinderen en jonge mensen met de Vlaamse podiumkunsten vertrouwd te maken en ze ervoor te sensibiliseren. Daarenboven is men er zich van bewust dat deze organisaties niet over dezelfde inkomsten kunnen beschikken als hun collega's van het teksttheater, omdat de toegangsprijzen voor kinderen en jeugd lager (moeten) liggen dan die van het teksttheater.

Toch legt de minister er de nadruk op dat het beleid die kansen aan het jeugd-, kinder- en figurentheater zal bieden onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de werking van deze organisaties bestendig en kritisch wordt geëvalueerd. Het is de bedoeling van de minister aan de nieuwe Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst de opdracht te geven het kinder-, jeugd- en figurentheater eens aan een grondige verkenning te onderwerpen. De FEVECC-publicatie „Kunst- of vliegwerk” over kinder- en jeugdtheater door Koen Kwanten en de discussieteksten van Dirk Van Haute van VZW Het Gevolg geven aanwijzingen dat dit initiatief niet overbodig is.

3. De subsidiëringstechniek

Artikel 8 waarin de eigenlijke subsidiëringstechniek wordt behandeld, is nieuw naar tekst en concept. De aan de gezelschappen toegekende subsidies blijven samengesteld uit

- a) een basissubsidie,
- b) een weddesubsidie en
- c) een werkingssubsidie.

De in artikel 8 van het ontwerp van decreet gehanteerde formule $\frac{X \times Y}{Z}$

om de weddesubsidie te berekenen en waarbij

X = de totaliteit van de wedden per gezelschap ;

Y = 60 % van het door de Vlaamse Gemeenschap beschikbaar gestelde krediet voor de organisaties voor dramatische kunst ;

Z = de totaliteit van alle wedden van alle erkende gezelschappen (= de optelsom van alle X-en)

moet dringend gewijzigd worden omdat zij aanvechtbaar en niet objectief is.

Bij toepassing ervan wordt de weddesubsidie van elk gezelschap (X) bepaald door de uitgegeven loonmassa van de andere gezelschappen (Z). Deze regeling is onaanvaardbaar omdat ze ook naar de toekomst toe de weddesubsidie van een bepaald gezelschap afhankelijk blijft maken van het wedde-uitgavengedrag van andere gezelschappen.

De minister geeft hierbij een voorbeeld :

a) Gezelschap A geeft in een bepaald jaar 10 uit aan wedden ; alle gezelschappen geven datzelfde jaar samen 100

uit aan wedden. Bij toepassing van de formule $\frac{X \times Y}{Z}$ bekomt gezelschap A 10/100 aan weddesubsidies (= 10 % van de totaliteit van de weddesubsidies).

b) Gezelschap A voert een constant personeelsbeleid en geeft het daaropvolgende jaar opnieuw 10 uit aan wedden ; andere gezelschappen gaan evenwel méér uitgeven aan hun personeelsbezetting waardoor de totaliteit van de weddeuitgaven oploopt tot 130. Bij toepassing van de formule $\frac{X \times Y}{Z}$ ontvangt gezelschap A nu 10/130 aan weddesubsidies (= slechts 7,7 % van de totaliteit van de weddesubsidies).

Het gezelschap A krijgt nu slechts 7,7 % i.p.v. 10 % van de totaliteit van de weddesubsidies.

Het geciteerde voorbeeld moge illustreren dat de gehanteerde formule tot manipulatie aanleiding kan geven. Dit moet vermeden worden. Ook de Administratie voor Kunst is in haar advies van mening dat deze regeling onaanvaardbare repercussies inhoudt op de subsidiëring van andere gezelschappen.

De voorgestelde nieuwe tekst met betrekking tot de weddesubsidies gaat uit van drie structuren, uitgedrukt in een minimaal en maximaal aantal te subsidiëren maanden arbeidsprestaties, (gekoppeld aan een in de sector gemiddeld maandloon) te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst. Ook de weddesubsidies voor het kinderen jeugdtheater evenals voor het figurentheater worden in deze termen uitgedrukt.

Dit gemiddeld maandloon in de sector is een mathematisch gegeven dat terzelfdertijd een sleutelwaarde heeft voor alle organisaties. Het is toch duidelijk dat alle gezelschappen met eenzelfde objectieve maatstaf qua weddesubsidiëring moeten gemeten worden.

Dat het in de praktijk anders verloopt is evident ; dit systeem echter geeft de gezelschappen de mogelijkheid om aan een evenwichtig en creatief personeelsbeleid te doen. Bovendien verloopt de weddesubsidiëring binnen een vast gegeven : de deling van de weddekredieten (in 1993 ongeveer 380 miljoen frank) door het gemiddeld maandloon geeft het aantal te subsidiëren maanden als quotiënt ; een hoger gemiddeld maandloon heeft een kleiner aantal te subsidiëren maanden als resultaat ; een lager gemiddeld maandloon heeft een groter aantal te subsidiëren maanden als gevolg, met andere woorden : de verhoudingen binnen de weddesubsidiëring worden door het principe van de vaste deler (het gemiddeld maandloon) voor alle organisaties op een identieke manier geregeld.

4. Brussel

In artikel 10 wordt de regeling behandeld van organisaties voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, opgericht of mede-opgericht door ondergeschikte besturen, namelijk provincies en/of gemeenten, alsmede de subsidies die aan deze overheden worden opgelegd.

In paragraaf 1 van dit artikel wordt aan de stad Brussel als het ware een vrijbrief uitgereikt om haar verplichtingen ten aanzien van de KVS geheel of gedeeltelijk door te schuiven naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Bij de besprekingen omtrent het ontwerp van decreet heeft de toenmalige Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden voorgesteld dit artikel te

amenderen op de wijze zoals in het amendement voor artikel 10, § 2 en § 3 wordt voorgesteld.

5. Koninklijk Ballet van Vlaanderen

Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen heeft, sedert het ook een musical-afdeling herbergt, een dubbele opdracht : ballet en musical. Dit betekent dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen in zijn dansactiviteit onder het luik dans en wat zijn musical-afdeling betreft onder het luik muziektheater van het ontwerp-decreet valt.

Dat betekent ook dat deze instelling structureel zou moeten hervormd worden, wat niet wenselijk is.

Onder meer daarom wordt het Koninklijk Ballet van Vlaanderen buiten het decreet geplaatst.

Daarnaast weze opgemerkt dat deze instelling naar structuur en omvang zo afwijkt van de prille, jonge en kleinschalige organisaties voor dans en muziektheater dat ze er best niet mee wordt samengezet.

6. Infrastructuur

Hier is het orthodoxe standpunt van de Minister steeds geweest : geen decretale bepalingen waarvan we vooraf weten dat ze budgettair toch niet gehonoreerd en/of gerealiseerd kunnen worden. Daarom wordt voorgesteld het gehele hoofdstuk VIII betreffende de subsidiëring van de infrastructuur te laten vallen.

7. Samenstelling van de Raden van Advies

In het artikel 57 van het ontwerp werd voorzien dat geen enkel lid van de adviesraden tegelijkertijd bestuurder kan zijn of in een gehonoreerde functie werkzaam kan zijn bij een organisatie voor podiumkunsten.

Met deze regeling is blijkbaar niemand erg gelukkig ; ze wordt terecht ervaren als zeer arbitrair en weinig realistisch.

Door deze regeling wordt ook alle directe inspraak uit de betrokken sectoren naar de adviesraden en het beleid toe gewoon geweerd : 25 jaar na 1968 kan dit eigenlijk niet.

Het voorstel van de Vlaamse regering is dat maximaal een derde van de leden van elk van deze raden als bestuurder of in een gehonoreerde functie bij een organisatie voor podiumkunsten kan betrokken zijn.

Dit is volgens de minister een professioneel te verantwoorden verruimingsoperatie.

8. Tijdens de hoorzitting van de Commissie voor cultuur met de VDP (Vlaamse Directies voor Podiumkunsten) op 30 november heeft de minister zich er toe verbonden om zonodig ook het decreet in zijn niet-werkbare onderdelen opnieuw ter discussie te leggen en aan te passen.

Naar aanleiding van deze hoorzitting wil de minister nog twee amendementen van leden van de Commissie expliciet ondersteunen :

1. in artikel 2, punt 4° wordt in de definitie van „kunsten-centrum” een wijziging aangebracht ;

2. in artikel 4 wordt voorgesteld paragraaf 2, 2° te schrappen waardoor ten aanzien van het kinder-, jeugd- en figurentheater de verplichting wegvalt om minimum 50 voorstellingen per seizoen te brengen in schouwburgen of zalen, andere dan de vestigingsplaats van de betrokken organisaties.

II. PROCEDURE

Een lid stelt vast dat er binnen de Vlaamse regering blijkbaar een consensus was over de ingediende amendementen. Hij verwondert er zich dan ook over dat er vanwege de partijen van de meerderheid in de Vlaamse Raad ter vergadering nog een aantal amendementen worden ingediend. Dit bemoeilijkt de bespreking. Het lid zegt dat het mogelijk is om over dit ontwerp van decreet een consensus tussen alle in de commissievergadering aanwezige partijen te bereiken. De voorwaarde is dan wel dat de ingediende amendementen kunnen worden onderzocht. Hij vraagt dan ook dat de bespreking niet op een drafje zou worden afgehandeld.

Een ander lid zegt dat de amendementen van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers het gevolg zijn van een aantal opmerkingen die door de afvaardiging van de VDP werden gemaakt tijdens de hoorzitting van 30 november. De leden die op deze hoorzitting aanwezig waren zullen daarom begrijpen waarom er een aantal wijzigingen worden voorgesteld. Daarnaast bevatten deze amendementen een aantal technische correcties, die niet van inhoudelijke aard zijn. De spreker stelt daarom voor het ontwerpdecreet af te handelen. De discussie ten gronde werd reeds tijdens de vorige legislatuur gevoerd en de Commissie was het er over eens dit debat niet meer te heropenen. Bovendien moet er naar gestreefd worden om het nieuwe decreet te kunnen laten in werking treden op 31 december 1992.

De vorige spreker is verwonderd over de grote haast die men nu aan de dag legt. Tijdens de voorbije jaren werd de indiening en de bespreking van het ontwerp van **podiumdecreet** voortdurend afgeremd. De tekst die uiteindelijk werd ingediend door de vorige Executieve is het resultaat van een zeer lange procedure, die werd gekenmerkt door veel politiek getouwtrek. Een fractie was toen zelfs bereid een **wisselmeerderheid** aan te gaan en een politieke crisis uit te lokken. Uiteindelijk is er een eerbaar compromis uit de bus gekomen, waarbij vier partijen van de toenmalige evenredig samengestelde Executieve, betrokken zijn geweest. Ook de administratie was uitgebreid geconsulteerd.

Het lid vraagt zich af waarom het nog zo lang heeft geduurd vooraleer de Vlaamse regering haar amendementen heeft ingediend. Nu rest er niet genoeg tijd om tot een nieuwe consensus te komen. Het lid vraagt nog een bijkomende vergadering, zodat er uiteindelijk een goede tekst uit de bus zou kunnen komen, waarachter alle fracties zouden kunnen staan. Deze manier van werken zou een voorbeeld kunnen zijn van een echte vernieuwde politieke cultuur, los van kleine partijbelangen.

De minister antwoordt dat er wordt voortgewerkt op basis van het oorspronkelijke ontwerp, dat inderdaad een consensus was tussen de vier partijen die toen deel uitmaakten van de Vlaamse Executieve. De minister wijst er verder op dat het belangrijk is dat het ontwerp nog zou kunnen worden gestemd voor het einde van het jaar. In de begroting zijn reeds de nodige middelen opgenomen om het decreet in een eerste fase te kunnen uitvoeren. Dit mag nu niet vertraagd worden. Uit de bespreking kan blijken in hoeverre alle partijen achter de voorgestelde wijzigingen kunnen staan.

Nadat gebleken is dat er geen opmerkingen ten gronde van algemene aard worden geformuleerd, wordt ten slotte beslist de artikelsgewijze bespreking aan te vatten.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Bij het ontwerpdecreet worden amendementen ingediend door de Vlaamse Executieve. Deze werden gepubliceerd in stuk 155 (BZ 1992) – Nr. 2. Daarnaast zijn er ook een aantal amendementen ingediend door de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers. Die zijn terug te vinden in stuk 155 (BZ 1992) – nr. 3.

Artikel 1

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 2

Dit artikel bevat de definities van de in het decreet gebruikte begrippen.

De minister merkt op dat onder punt 2°, dans ook andere lichamelijke expressievormen dan het klassieke ballet of de moderne dansuitingen moeten worden verstaan, zoals vermeld in de memorie van toelichting. Hierbij moet ook mime gerekend worden, dat op die manier in aanmerking komt voor subsidiëring.

Een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers verandert een aantal omschrijvingen, die vooral als bedoeling hebben de definities duidelijker te formuleren.

In punt 1° wordt bij de omschrijving van „podiumkunsten”, naast het teksttheater ook het kinder-en jeugdtheater ingevoegd. In punt 3° over het muziektheater, wordt naast de VLOS ook het Koninklijk Ballet van Vlaanderen genoemd als uitzondering, die niet mag worden gerekend onder de muziektheaters zoals ze in dit decreet worden bedoeld.

Een lid merkt op dat hier reeds een principiële optie wordt genomen om het Koninklijk Ballet van Vlaanderen buiten het podiumdecreet te plaatsen.

De minister is van oordeel dat om redenen van duidelijkheid het aangewezen is dit reeds in de omschrijving van de begrippen op te nemen, alhoewel het pas verder in het decreet in de artikelen 18 en 38 aan bod komt.

In punt 4° wordt op de zesde regel het voegwoord „of” vervangen door „en”. In dit punt over de kunstencentra wordt op die manier het kenmerkend samengaan van receptief en productief werk in de kunstencentra versterkt.

In punt 7° wordt een duidelijker omschrijving gegeven van wat een gezelschap is.

In punt 8° wordt de functie van directeur nader omschreven. Hij heeft naast de artistieke leiding over het gezelschap mogelijk ook de zakelijke leiding. Bovendien wordt duidelijk gesteld dat hij die leiding kan hebben op basis van kennis, ervaring en/of de gepaste diploma's.

Een amendement van de Vlaamse Executieve vervangt de omschrijvingen 9° tot en met 12°, die handelen over de toneelauteur, choreograaf, componist en librettist. Het adjectief Vlaams wordt telkens vervangen door Nederlandstalig. Zoals de minister reeds in zijn inleiding verduidelijkte gebeurt dit om tegemoet te komen aan de Europese regelgeving.

Een lid vraagt of deze wijziging betekent dat een Nederlands auteur, die niet in België verblijft voor subsidiëring in aanmerking kan komen.

De minister antwoordt dat dit inderdaad het geval is. Hij verwijst hierbij ook naar het systeem van de werkbeurzen voor schrijvers. Op dit ogenblik ontvangen enkele Nederlandse auteurs een Vlaamse werkbeurs. Het systeem werkt echter in twee richtingen. Zo zijn er enkele Vlamingen die kunnen genieten van een Nederlandse subsidie.

Het hogergenoemde amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers geeft verder nog een verduidelijking in punt 13° van wat een seizoen is. Voor de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst blijft een seizoen zoals het tot nu toe was : het vangt aan op 1 juli van een kalenderjaar en eindigt op 30 juni van het daaropvolgend kalenderjaar. Voor de andere sectoren zal het seizoen samenvallen met een kalenderjaar en lopen van 1 januari tot 31 december. Deze organisaties werden in het verleden reeds gesubsidieerd per kalenderjaar.

In punt 16° wordt het begrip „project” op een duidelijker manier omschreven.

Hetzelfde geldt voor punt 19° „personeelslid in hoofdambt”, dat een minder omslachtige omschrijving krijgt.

Het amendement van de Vlaamse Executieve voegt ook nog twee nieuwe begrippen in :

Punt 20° omschrijft het kinder-en jeugdtheater. Er wordt opgemerkt dat in de gedrukte tekst van het amendement het woord „hoofdzakelijk” ontbreekt op de tweede regel. De juiste tekst luidt :

„20° kinder- en jeugdtheater : allerlei vormen van teksttheater die zich hoofdzakelijk op een zeer bepaalde wijze richten tot kinderen of een jeugdig publiek.”

Het nieuwe punt 21° omschrijft het begrip „beroepskracht”.

Bij dit punt merkt een lid op dat het criterium „talent” om als beroepskracht in aanmerking te komen, wel erg subjectief is.

De minister zegt dat er nog altijd een aantal beroepsacteurs zijn, die geen diploma hebben. Deze acteurs moeten hun statuut van beroepskracht kunnen blijven behouden.

De ingediende amendementen worden telkens met 7 stemmen voor, bij 2 onthoudingen aangenomen. Het gewijzigde artikel wordt met de zelfde stemverhouding aangenomen.

Artikel 3

Dit artikel handelt over de erkenning van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst.

Een amendement van de Vlaamse Executieve vervangt paragraaf 3 van het artikel . In de oorspronkelijke tekst wordt er voor de erkenning onderscheid gemaakt tussen drie soorten organisaties : de eigenlijke teksttheaters, de teksttheaters die zijn opgericht of mede-opgericht door lagere overheden en de specifieke kinder-en jeugdtheaters en figurentheaters.

Het amendement maakt nog slechts onderscheid tussen het specifieke teksttheater enerzijds en het kinder-en jeugdtheater en figurentheater anderzijds. Deze differentiatie wordt verantwoord door de specificiteit van het kinder-en jeugdtheater en het figurentheater. Deze theatervormen worden op een andere wijze benaderd voor de subsidiëring, wat in artikel 8 van het ontwerp verder aan bod komt.

Het onderscheid met organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst, opgericht of medeopgericht door lagere overheden valt weg. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan een opmerking van de Raad van State, die stelde dat in de oorspronkelijke tekst de punten 1° en 2° elkaar gedeeltelijk overlappen.

Een lid is van oordeel dat dit laatste onderscheid wel degelijk van belang is. Dat bepaalde organisaties door ondergeschikte besturen zijn opgericht, kan een belangrijk element zijn voor wat de infrastructuur van die organisaties betreft.

De minister antwoordt hierop dat er voor wat de erkenning aangaat geen enkele reden bestaat om dit onderscheid te maken.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 6 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Artikel 4

De Vlaamse Executieve dient een amendement in dat de tekst van dit artikel aanpast aan de wijziging die in het vorige artikel werd aangebracht.

Hierop wordt nog een subamendement ingediend door de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers. In het oorspronkelijke amendement van de Executieve werd als voorwaarde voor erkenning aan de kinder- en jeugdtheaters en aan de figurentheaters opgelegd om per seizoen gemiddeld minimum vijftig voortstellingen buitenshuis te geven. De argumentatie hiervoor was dat deze organisaties ook een belangrijke spreidingstaak hebben. Vanuit de theatersector werd echter opgemerkt dat deze erkenningsvoorwaarde voor de organisaties bijzonder zwaar is. Daarom wordt door het subamendement voorgesteld om deze erkenningsvoorwaarde weg te laten.

Het subamendement en het aldus gewijzigde amendement van de Executieve en daarmee ook de nieuwe tekst van het artikel worden aangenomen met 7 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Artikelen 5 tot 7

Deze artikelen worden ongewijzigd en zonder verder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 8

Dit artikel regelt de subsidiëringstechniek voor de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst.

Een amendement van de Vlaamse Executieve stelt met een nieuwe tekst van dit artikel een ander concept van subsidiëringstechniek voor. De minister heeft dit concept in zijn inleiding omstandig uitgelegd.

Een lid verklaart helemaal niet akkoord te zijn met de voorgestelde methode. Hij zegt dat ook de oorspronkelijke tekst van het ontwerp hem niet voldoet. Oorspronkelijk was het de bedoeling om de gezelschappen een enveloppe voor de gesubsidieerde periode ter beschikking te stellen. De gezelschappen zouden dan zelf kunnen beoordelen hoe zij de beschikbare middelen besteden. Onder andere na overleg met de vakbonden, die garanties vroegen voor de betaling van de lonen, is er geleidelijk aan opnieuw een differentiatie

tussen weddesubsidies, basissubsidies en werkingssubsidies in de tekst van het ontwerp opgenomen. De spreker stelt dat het amendement van de Executieve nu nog een stap verder gaat. Het vroegere onderscheid tussen A-, B-, C- en D-gezelschappen, dat door dit ontwerp zou worden afgeschaft, wordt door de voorgestelde methode van subsidiëring opnieuw ingevoerd. Dit maakt een van de belangrijkste vernieuwingen van het ontwerp ongedaan.

De minister zegt dat het helemaal niet de bedoeling is om opnieuw een onderscheid in categorieën van theatergezelschappen in te voeren. De A-, B-, C-, D-indeling behoort definitief tot het verleden. In feite blijft het idee van het enveloppe-systeem behouden. Alleen wordt er inderdaad aangegeven hoeveel er aan lonen moet worden besteed. Bovendien blijft de enveloppe behouden voor vier jaar, zodat de gezelschappen zekerheid hebben over hun inkomsten gedurende de gehele gesubsidieerde periode, wat in het bestaande systeem niet het geval was. Er is dus wel degelijk een grote vooruitgang op het vlak van subsidiëring van de gezelschappen.

Een ander lid is dan weer van oordeel dat hetgeen door de Executieve wordt voorgesteld beantwoordt aan de verwachtingen. Op deze manier zijn er waarborgen voor de uitbetaling van de lonen.

De eerste spreker zegt dat in het theaterdecreet van 1975 goedbedoelde sociale bekommernissen waren opgenomen. Dit heeft geleid tot het opsplitsen van de subsidie. Maar na één jaar was het al duidelijk dat het systeem niet werkte. De spreker blijft er bij dat de gezelschappen zelf moeten bepalen op welke wijze zij een produktie realiseren. Dus is het systeem van de globale enveloppes aangewezen. Het lid geeft tegelijkertijd toe dat ook de Cultuurpactwet hier een rol speelt, omdat die de opsplitsing van de subsidies oplegt. Het ontwerp in zijn oorspronkelijke vorm was een goed compromis tussen de verplichtingen opgelegd door de Cultuurpactwet en het enveloppesysteem. Het voorstel van de Executieve daarentegen voert de indeling van de gezelschappen in verschillende categorieën opnieuw in.

Een lid merkt over paragraaf 4 op dat niet wordt gespecificeerd hoe de werkingssubsidies zullen worden verdeeld. De minister antwoordt dat de verdeling van de werkingssubsidies zal gebeuren door de minister na een advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst; De minister heeft hier de volle bevoegdheid om over de verdeling van de werkingssubsidie te beslissen.

Een lid is van oordeel dat de budgettaire ruimte voor die werkingssubsidies erg beperkt is als de formule van het amendement van de Executieve wordt toegepast,

Een ander lid vraagt of in dit subsidiëeringsmechanisme ook de kosten voor de eventuele spreidingstaak van de gezelschappen kunnen worden doorgerekend.

De minister zegt dat de spreidingstaak van een aantal gezelschappen erg belangrijk is en dat hieraan zeker niet mag worden getornd. Toch moet de kostprijs hiervan op een andere manier worden opgevangen, bijvoorbeeld door het aanpassen van de uitkoopsom van de voorstellingen. De subsidiëring zoals berekend volgens de voorgestelde formule houdt geen rekening met de kosten die spreiding met zich meebrengt.

Een subamendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers brengt enkele tekstcorrecties aan. De benaming Raad voor Nederlandstalige Toneelkunst wordt telkens ver-

vangen door Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst. In paragraaf 2, handelend over de subsidiëring van het kinder- en jeugdtheater en het figurentheater, worden in fine van het eerste lid de woorden „per seizoen” toegevoegd. Dit gebeurt om de tekst van deze paragraaf in overeenstemming te brengen met de tekst van paragraaf 1, waar ook steeds sprake is van een subsidiëring per seizoen.

Dit subamendement wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 1 onthouding. Het aldus gewijzigde amendement van de Executieve, en daarmee het nieuwe artikel 8, wordt aangenomen met 7 stemmen voor, 3 tegen bij 1 onthouding.

Artikel 9

Dit artikel handelt over de aanpassing van de diverse subsidies aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers brengt twee kleine correcties aan, in samenhang met de wijzigingen in artikel 8. Op de vierde regel van paragraaf 1 wordt na „artikel 8, § 1” toegevoegd „en § 2”. Op de vijfde regel van paragraaf twee worden na „artikel 8” de „§ 2 en § 3” vervangen door „§ 1 en § 2”.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 8 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 10

Dit artikel handelt over de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst die zijn opgericht of mede-opgericht door ondergeschikte besturen.

Het amendement van de Vlaamse Executieve werd door de minister in zijn inleiding toegelicht. Het komt er op neer dat moet worden voorkomen dat de Stad Brussel haar verplichtingen ten opzichte van de KVS zou afwentelen op de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

In de eerste paragraaf is er volgens een lid een interpretatieprobleem in de zin „(. .) waar een organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst is gevestigd, opgericht of mede-opgericht door deze ondergeschikte besturen (. .)”. De minister verduidelijkt dat „gevestigd” niet nevenschikt is aan „opgericht of mede-opgericht”.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikel 11

Dit artikel geeft de voorwaarden die organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst moeten vervullen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Het amendement van de Vlaamse Executieve stelt een nieuwe redactie van paragraaf 1 voor. In de aanhef van de paragraaf worden de hier opgesomde voorwaarden niet langer van toepassing gesteld voor het bekomen van een subsidiëring met een startenveloppe. In punt 1° valt de verwijzing naar de omschrijving van het begrip „gezelschap” in artikel 2 weg. In punt 3° wordt het gemiddeld minimaal aantal voorstellingen teruggebracht van 100 naar 80 voorstellingen per seizoen. In punt 4° wordt het minimumpercentage aan eigen

inkomsten voor de **kinder-** jeugd- en figurentheaters teruggebracht van 12,5 procent naar 10 procent. In punt 5° wordt het woord „Vlaams (toneelauteur)” vervangen door het woord „Nederlandstalig (toneelauteur)”.

Hetzelfde amendement brengt een wijziging aan in paragraaf 3. De lijst van beoordelingscriteria moet niet langer door de Vlaamse Executieve worden goedgekeurd en openbaar gemaakt. Dit zou de procedure van het openbaar maken van deze lijst te omslachtig maken. Het is de taak van de Raad voor de Nederlandstalige Dramatische Kunst om de lijst met beoordelingscriteria op te stellen en openbaar te maken.

Het subamendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers schrapt in de door Executieve voorgestelde tekst ook nog het woord „goedgekeurd”. Tegelijkertijd wordt voorgesteld de overeenkomstige bepalingen voor de andere sectoren van de podiumkunsten in dezelfde zin aan te passen. Deze aanpassingen worden voorgesteld voor de artikelen 22 (dans) , 32 (kunstencentra) en 41 (muziektheater).

Een lid is van oordeel dat het amendement van de Executieve een aantal verbeteringen inhoudt. Dat het minimum aantal voorstellingen vermindert is een goede zaak. De druk van de kwantitatieve normen wordt er door afgezwakt. In feite zou men nog verder kunnen gaan en alle kwantitatieve normen laten vallen. Het lid zegt dat die kwantitatieve normen in het ontwerp zijn opgenomen door de druk die door één fractie werd uitgeoefend. De verlaging van het percentage eigen inkomsten voor het **kinder-**, jeugd- en figurentheater wordt door het lid een positieve stimulans genoemd.

Een ander lid vindt de opsomming van beoordelingscriteria in paragraaf 2 erg vaag. Hij vreest dat zulke opsomming de gezelschappen er toe zal aanzetten louter volgens die criteria hun produkties te gaan opzetten, terwijl ze in feite slechts moeten streven naar zo goed mogelijke produkties, onafgezien van de criteria die nu door het decreet als belangrijk worden bestempeld.

De minister benadrukt echter dat de opsomming in paragraaf 2 niet limitatief is. Het moet gezien worden als een voorbeeld van criteria die kunnen worden gebruikt.

Een ander lid is het hiermee eens. Hij zegt dat het decreet een zeker inzicht moet geven in het soort criteria dat zal worden gehanteerd. Dit komt de rechtszekerheid ten goede. Het is tegelijkertijd duidelijk dat dit inderdaad geen beperkende opsomming van criteria kan zijn omdat de artistieke beoordeling in de loop der jaren evolueert.

Over de eigen inkomsten wordt door een lid gevraagd wat daar precies onder moet worden verstaan.

De minister antwoordt dat dit omschreven is in artikel 2, punt 14 : alle inkomsten verkregen per seizoen of per gesubsidieerde periode na aftrek van de subsidies toegekend door welke openbare overheid ook.

Eigen inkomsten zijn bijvoorbeeld : entreegelden, sponsoring en uitkoopsommen. De gelden van de Nationale Loterij zijn geen eigen inkomsten, want ze komen van een openbare overheid.

Een lid is verder van oordeel dat de 10 procent-norm geen zwaard van Damocles mag zijn boven de hoofden van de gezelschappen die op dit ogenblik niet genoeg eigen inkomsten hebben. Er moeten in de uitvoeringsbesluiten maatregelen worden opgenomen om de gezelschappen te helpen die de norm niet halen.

De minister gaat hier niet mee akkoord. Er moet aan de gezelschappen een minimale inspanning worden gevraagd, vooral wat inkomsten uit entreegelden betreft. Theater is immers essentieel een publieksgerichte kunstvorm. De normen die worden gesteld zijn niet overdreven. Ze zijn gebaseerd op berekeningen van de administratie. Het kinder- en jeugdtheater, dat minder inkomsten heeft uit entreegelden wordt bovendien positief gediscrimineerd. De minister zegt wel toe dat deze bepaling na enkele seizoenen zal worden geëvalueerd.

Het subamendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen. Dit betekent ook dat de artikelen 22, 32 en 41 in dezelfde zin worden aangepast.

Het amendement van de Executieve wordt aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt met dezelfde stemverhouding aangenomen.

Er wordt tenslotte nog opgemerkt dat in paragraaf 4 op de voorlaatste regel het woord "startenveloppe," niet op zijn plaats is, omdat de voorwaarden voor subsidiëring in de vorm van een startenveloppe pas in het volgende artikel aan bod komt. Na een technische tekstcorrectie wordt dit woord weggelaten in de uiteindelijke tekst.

Artikel 12

Dit artikel regelt volgens zijn oorspronkelijke tekst de voorwaarden voor de subsidiëring van projecten.

Een amendement van de Vlaamse Executieve stelt een nieuwe tekst van het artikel voor waarin in paragraaf 1 de voorwaarden worden omschreven voor de subsidiëring met een startenveloppe, wat oorspronkelijk in artikel 11 was opgenomen. Verder worden in paragraaf 2 de voorwaarden voor subsidiëring van projecten omschreven.

Dit amendement en daarmee ook de nieuwe tekst van het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

In het vorige artikel werd een technische correctie aangebracht, door het weglaten van het woord "startenveloppe," in paragraaf 4. In dit artikel over de voorwaarden voor subsidiëring in de vorm van een startenveloppe moet de bepaling dat de Executieve in geval van niet-toepassing van één of meerdere voorwaarden de subsidiëring kan stopzetten of gedeeltelijk niet uitkeren, dan ook hernomen worden. Bij wijze van technische correctie wordt hier een nieuwe paragraaf 2 ingevoegd die de tekst van paragraaf 4 van het vorige artikel herneemt en van toepassing maakt op de subsidiëring door middel van een startenveloppe. Deze paragraaf luidt als volgt :

„§ 2. Als een organisatie niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de startenveloppe niet uitkeren.”

Door deze toevoeging wordt de oorspronkelijke paragraaf 2, paragraaf 3.

Artikelen 13 tot 17

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 18

Dit artikel bepaalt aan welke organisaties voor dans subsidies kunnen worden verleend.

Een amendement van de Executieve stelt voor om het Koninklijk Ballet van Vlaanderen buiten het podiumdecreet te plaatsen. De argumentatie hiervoor is dat de specifieke werking van deze instelling, die zowel een ballet- als een musicalafdeling heeft, zou worden doorkruist als ze aan de normen van het decreet zou worden onderworpen. Een gezelschap kan maar in één sector worden gesubsidieerd. Daarom zou het Koninklijk Ballet van Vlaanderen zich moeten opsplitsen in twee organisaties, wat niet wenselijk is omdat de instelling in de huidige structuur zeer goed functioneert.

Volgens een lid is dit een drogreden. In feite heeft het Koninklijk Ballet van Vlaanderen twee van elkaar onafhankelijke afdelingen, die elk afzonderlijk kunnen worden gesubsidieerd, onder de voorwaarden van respectievelijk de organisaties voor dans en die voor muziektheater. Volgens het lid wordt er hier een kans gemist om een belangrijke instelling in te passen in het decreet.

De minister betwist deze argumentatie. Het is volgens hem duidelijk de wens van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen om in de twee disciplines actief te zijn, met de mogelijkheid dat artiesten van de ene afdeling in de andere zouden kunnen optreden. Dit wordt onmogelijk gemaakt als de instelling feitelijk in twee organisaties zou worden opgesplitst. De redenen om het Koninklijk Ballet van Vlaanderen niet in het podiumdecreet op te nemen zijn dus louter van artistieke aard.

De vorige spreker antwoordt hierop dat precies om artistieke redenen voor een splitsing in twee gezelschappen moet worden gepleit, zodat beide zich op hun terrein zouden kunnen ontwikkelen.

De minister herhaalt dat het toch om artistieke redenen is dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen één instelling wil blijven : om een kruisbestuiving tussen de twee afdelingen mogelijk te maken. Het moet duidelijk zijn dat deze instelling niet langer een specifiek dansgezelschap is.

Een lid zegt dat deze discussie duidelijk maakt dat er in feite een mogelijkheid moet bestaan om de verschillende sectoren van de podiumkunsten met elkaar te laten samenwerken. Is het niet mogelijk dat een organisatie meerdere dossiers indient, zodat die dan kan worden gesubsidieerd vanuit meer dan één sector van de podiumkunsten ?

De minister ontkent dit. Eén rechtspersoon kan slechts één dossier indienen, dat in één van de vier sectoren moet thuishoren. Voor de multidisciplinaire projecten bestaat er trouwens een specifieke sector, namelijk de kunstencentra.

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3. Het aldus gewijzigde artikel wordt met dezelfde stemverhouding aangenomen.

Artikel 19

Dit artikel bepaalt dat de subsidies worden toegekend in de vorm van een financieringsenveloppe.

Een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers stelt een kleine technische correctie voor. Aangezien artikel 18 werd geamendeerd, moet in dit artikel de

verwijzing naar artikel 18 worden aangepast. In plaats van „artikel 18, § 1, 1° en 2°” moet er staan : „artikel 18, § 1”.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikelen 20 en 21

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 22

Dit artikel omschrijft de voorwaarden voor de subsidiëring van de organisaties voor dans.

Een amendement van de Executieve stelt voor om in paragraaf 1, punt 3° weg te laten. Dit punt bepaalt dat minstens 75 procent van de functies worden uitgeoefend door personeelsleden in hoofdambt met contracten van onbepaalde duur. Er wordt geoordeeld dat dit een veel te strikte regeling is, die de flexibiliteit en de artistieke mobiliteit in de weg staat

In paragraaf 1, 4° wordt de norm van het minimum aantal voorstellingen per seizoen voor het Koninklijk Ballet van Vlaanderen weggelaten, omdat die instelling buiten het podiumdecreet wordt geplaatst.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 8 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Artikel 23

Dit artikel handelt over de subsidiëring van projecten voor dans.

Er wordt opgemerkt dat voor wat de projecten voor Nederlandstalige dramatische kunst betreft, er geen erkenning vereist is, hetgeen logisch is. Dus moet ook die voorwaarde, zoals omschreven in punt 1° van dit artikel, niet worden opgelegd voor dansprojecten.

Door middel van een technische correctie wordt punt 1° dan ook weggelaten. De punten 2° en 3° worden dan punt 1°, respectievelijk punt 2°.

Het artikel wordt aldus eenparig aangenomen.

Artikelen 24 tot 31

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 32

Dit artikel omschrijft de voorwaarden voor de subsidiëring van kunstencentra.

Een amendement van de Executieve vervangt in paragraaf 1, punt 5° het woord „Vlaams (toneelauteur . . .)” door het woord „Nederlandstalig (toneelauteur . . .)”.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikelen 33 tot 37

Deze artikelen worden ongewijzigd eenparig aangenomen.

Artikel 38

Dit artikel bepaalt aan welke organisaties voor **muziektheater** subsidies kunnen worden verleend.

Een amendement van de Vlaamse Executieve stelt voor paragraaf 1, punt 1° weg te laten. Deze bepaling had betrekking op de musical-afdeling van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, dat buiten het podiumdecreet wordt geplaatst.

Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

Een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers stelt enkele technische correcties voor van hernummering binnen dit artikel en in de artikelen 39, 40, 41, 42 en 43, die voortvloeien uit de goedkeuring van het vorige amendement.

Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 7 stemmen voor en 3 tegen.

Artikelen 39 en 40

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 41

Dit artikel bepaalt de voorwaarde voor subsidiëring van organisaties voor muziektheater.

Een amendement van de Executieve stelt voor in paragraaf 1, punt 4° weg te laten. Dit punt bepaalt dat 75 procent van alle functies moeten worden uitgeoefend door personeelsleden in hoofdambt met contracten van onbepaalde duur. Deze bepaling komt de flexibiliteit en de artistieke mobiliteit niet ten goede. Daarom wordt voorgesteld dit weg te laten.

In punt 6° wordt andermaal het woord „Vlaams (componist/librettist)” vervangen door het woord „Nederlandstalig (componist/librettist)”.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers stelt voor in punt 3° op de eerste regel het woord „eigen” weg te laten. Volgens de indieners zal het voor de jonge en in middelen beperkte muziektheaters niet mogelijk zijn om een duur eigen gezelschap op te zetten. De zin in kwestie wordt dan : „3° met een gezelschap zorgen voor een aanbod aan produkties, (. . .)“.

Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 42

Dit artikel wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Artikel 43 .

Dit artikel handelt over de subsidiëring van projecten voor muziektheater.

Hier geldt dezelfde opmerking als bij artikel 23, voor dansprojecten : het is niet logisch dat voor zulke projecten een erkenning vereist is. Daarom wordt punt 1° , na een technische correctie dan ook weggelaten. Punten 2° en 3° worden dan respectievelijk punt 1° en punt 2°.

Het artikel wordt aldus eenparig aangenomen.

Artikelen 44 tot 47

Deze artikelen bevatten gemeenschappelijke bepalingen in verband met de uitbetaling, evaluatie, verlenging en stopzetting van de erkenning/subsidiëring van organisaties voor podiumkunsten.

Gezien de wijzigingen in voorgaande artikels, moet in deze artikels op verschillende plaatsen de nummering in de verwijzing naar voorgaande artikels worden aangepast. Dit wordt voorgesteld door een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers.

Bovendien wordt in paragraaf 3 van artikel 46 de formulering aangepast aan de verschillende omschrijvingen die gelden voor het begrip seizoen voor de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst enerzijds en voor de organisaties voor dans, kunstencentra en muziektheater anderzijds.

Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Naar analogie met het weglaten van de erkenningsvereiste voor projecten voor dans en muziektheater in de artikelen 23 en 43, moet ook in paragraaf 2 op de eerste regel het woord „erkenning” worden weggelaten. Hiervoor wordt een technische correctie doorgevoerd. De artikelen worden zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 48

Dit artikel wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Artikel 49

Dit artikel handelt over de opdrachten aan scheppende kunstenaars.

Ook hier stelt een amendement van de Executieve voor om het woord „Vlaams” te vervangen door het woord „Nederlandstalig”.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers stelt voor de nummering in de verwijzing naar voorgaande gewijzigde artikels aan te passen.

Dit amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 50

Dit artikel wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Artikelen 51 tot 54

Een amendement van de Executieve stelt voor om deze artikelen, die het volledige hoofdstuk VIII — infrastructuur omvatten, weg te laten.

Deze artikelen handelen over de subsidiëring van private infrastructuur voor podiumkunsten. Er wordt door de Executieve geargumenteed dat deze bepalingen binnen de huidige budgettaire mogelijkheden niet kunnen worden uitgevoerd. Het decreet mag geen verwachtingen scheppen, die niet kunnen worden ingelost. Daarom werd het verkieslijk geoordeeld dit hoofdstuk volledig weg te laten.

Een lid zegt begrip te hebben voor de argumentatie en voor het probleem van de ontoereikende middelen. Nochtans vraagt hij dit hoofdstuk niet weg te laten. Hier wordt het principe van de mogelijkheid tot subsidiëring van privaatrechtelijke infrastructuur decretaal vastgelegd. Die mogelijkheid moet voorzien blijven. Dit decreet moet normaal gesproken nog meerdere jaren van toepassing zijn. Het is goed mogelijk dat in de komende jaren wel middelen kunnen gevonden worden voor de subsidiëring van de private infrastructuur.

In elk geval mogen gezelschappen die eigenaar zijn van hun eigen infrastructuur niet in moeilijkheden komen.

Een ander lid sluit zich hierbij aan. De decreetgever moet vooruitziend zijn. Het principe van deze subsidiëring is in de toekomst misschien wel uitvoerbaar.

De minister antwoordt op deze opmerkingen dat er voor de podiumkunsten op dit ogenblik al substantiële verhogingen in de middelen zijn. Er wordt dus een inspanning gedaan. Men kan echter niet alles in een keer willen. Het laten vallen van dit hoofdstuk was voor de Executieve een voorwaarde om dit ontwerp van decreet opnieuw in te dienen.

De minister voegt er verder aan toe dat ook het Investeringsfonds eventueel kan tussenkomen voor investeringen in infrastructuur voor de podiumkunsten.

Een lid merkt evenwel op dat het Investeringsfonds niet tussen kan komen voor privaatrechtelijke infrastructuur. Dus ligt ook daar niet de oplossing van het probleem.

Volgens een ander lid wordt heel wat decretaal werk onmogelijk gemaakt doordat reeds op voorhand wordt gezegd dat er geen geld voor is. Dit werd bijvoorbeeld ook geantwoord bij het indienen van het voorstel over de subsidiëring van de private sportinfrastructuur.

Een lid zegt dat snel zal blijken dat een aantal gezelschappen in moeilijkheden gaan komen wegens infrastructurele problemen. Daarom moet het principe van de subsidiëringmogelijkheid in het decreet behouden blijven. Later kan dan worden nagegaan hoe dit budgettair kan worden ingevuld.

Het amendement wordt uiteindelijk aangenomen met 7 stemmen tegen 4 bij 2 onthoudingen. De artikelen 51 tot 54 worden dus weggelaten.

Artikelen 55

Dit artikel wordt eenparig aangenomen en hernummerd tot artikel 51.

Artikel 56

Dit artikel handelt over de samenstelling van de vier adviesraden voor de podiumkunsten.

De formulering van paragraaf 1 kan aanleiding geven tot verwarring. Zoals de tekst is opgesteld kan de indruk ontstaan dat enkel de voorzitter van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst wordt benoemd door de Vlaamse Executieve. Het moet echter duidelijk zijn dat alle leden van de raden en de vier voorzitters door de Vlaamse Executieve worden benoemd. Een technische correctie in die zin wordt doorgevoerd. Paragraaf 1 luidt dan als volgt :

„§ 1. De Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bestaat uit 13 leden onder wie een voorzitter ; de Raden voor Dans, Kunstencentra en Muziektheater bestaan elk uit 9 leden onder wie telkens een voorzitter. De voorzitter en de leden van deze Raden worden door de Vlaamse Executieve benoemd.”

Het artikel wordt aldus eenparig aangenomen. Na hernummering wordt het artikel 52.

Artikel 57

Dit artikel handelt over de onverenigbaarheid van het lidmaatschap van een van de raden van advies voor podiumkunsten met een functie van bestuurder of een gehonoreerde functie bij een erkende organisatie voor podiumkunsten.

Een amendement van de Executieve stelt voor de onverenigbaarheid weg te laten. Er wordt voorgesteld dat maximaal één derde van de leden van elk van de vier raden actief kan zijn als bestuurder of een gehonoreerde functie hebben bij een erkende organisatie voor podiumkunsten.

Er wordt geargumenteed dat de oorspronkelijke tekst elke inspraak uit de betrokken sectoren in de adviesorganen onmogelijk maakt. Bovendien wordt aan een aantal deskundigen op die manier het lidmaatschap van een adviesraad ontzegd, terwijl hun inbreng zeer nuttig zou kunnen zijn.

Een lid zegt dat over dit artikel zeer veel is gediscussieerd. Volgens hem moet de keuze duidelijk zijn : geen enkel lid van een adviesraad mag rechtstreeks betrokken zijn bij de sector waarover advies wordt verleend. Met het voorstel van de Executieve wordt volgens de spreker de deur naar willekeur en belangenbehartiging opnieuw opengezet. Bovendien zijn er genoeg deskundigen te vinden die geen onmiddellijk betrokken partij zijn.

Volgens een ander lid gaat het argument van de deskundigheid niet op. Het zullen volgens hem vooral mindere goden zijn die tijd kunnen vrijmaken om aan een adviesraad mee te werken. Dit compromis heeft alleen zin als er ook een garantie is dat het belangrijke mensen uit het vak zullen zijn die de adviesraden zullen bevolken.

Een ander lid denkt dat goede deskundigen wel degelijk tijd zullen kunnen vrijmaken voor de adviesraden. Hij is bovendien van oordeel dat de deskundigheid het belangrijkste criterium is om van een adviesraad deel te kunnen uitmaken. Dit zou volgens hem in het decreet moeten staan.

De minister antwoordt dat de voorgestelde formule een compromis tussen extreme stellingen is. Hij voegt er aan toe dat de samenstelling van de raden ook in overeenstemming met de bepalingen van het Cultuurpact moet zijn. Aan de partijen zal dus om de beste deskundigen worden gevraagd.

De minister zegt dat er hier ‘een positieve evolutie bij de politieke partijen merkbaar is. Verder stelt hij dat het hier om adviesraden gaat. Hoe dan ook zal steeds de minister de knoop moeten doorhakken.

In dit kader herinnert de minister nog aan een opmerking vanwege de Vlaamse podiumdirecties. Die vroegen dat er doorstroming tussen de vier adviesraden zou zijn. Er wordt niet geopteerd voor een gestructureerde overkoepeling. Wel zou er geregeld overleg tussen de raden mogelijk moeten zijn. Hoe dit best kan gebeuren zal worden onderzocht.

Het amendement en tegelijkertijd het nieuwe artikel wordt aangenomen met 8 stemmen voor, 3 tegen bij 1 onthouding. Na hernummering wordt dit artikel 53.

Artikelen 58 en 59

Deze artikelen worden ongewijzigd eenparig aangenomen. Na hernummering worden dit de artikelen 54 en 55.

Artikel 60

Bij dit artikel over de werking van de raden van advies wordt een amendement ingediend door de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers, dat er toe strekt de raden van advies zelf hun huishoudelijk reglement te laten bepalen. Zij stellen de Vlaamse Executieve daarvan in kennis.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen. Na hernummering wordt dit artikel 56.

Artikel 61

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen en hernummerd tot artikel 57.

Artikel 62

Dit artikel handelt over de inwerkingtreding. Een amendement van de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers stelt voor het decreet in werking te laten treden op 31 december 1992. Er wordt geargumenteed dat op die manier het decreet al van toepassing wordt vanaf het nieuwe seizoen.

Dit amendement en het gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen. Na hernummering wordt dit artikel 58.

Artikel 63

Dit artikel wordt eenparig aangenomen en hernummerd tot artikel 59.

OPSCHRIFT

Door de wijzigingen in de tekst, en meer bepaald door het weglaten van hoofdstuk VIII, infrastructuur, dringt een wijziging van het opschrift van het ontwerp van decreet zich op. Dit wordt bij amendement voorgesteld door de heren De Clerck, L. Peeters en Lauwers. Het nieuwe opschrift wordt dan : „Ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking van organisaties voor podiumkunsten”

Dit amendement wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 5 onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde decreet wordt tenslotte aangenomen met 8 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

V. GOEDKEURING VAN HET VERSLAG

Op haar vergadering van 11 december 1992 keurde de Commissie eenparig het verslag goed, waarbij ook de instemming werd betuigd met de technische correcties en de taalkundige correcties voorgesteld door de Dienst Taaladvies van de Vlaamse Raad.

De verslaggever,

S. DE CLERCK

De voorzitter,

L. PEETERS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Ontwerp van decreet****houdende regeling van de subsidiëring voor de werking
van organisaties voor podiumkunsten****HOOFDSTUK 1****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° podiumkunsten : alle activiteiten op het vlak van dramatische kunst. Dit houdt in : teksttheater, kinder- en jeugdtheater, figurentheater, muziektheater, dans en multidisciplinaire kunstuitingen waarvan het hoofdbestanddeel betrekking heeft op teksttheater, figurentheater, muziektheater, of dans ;

2° dans : de scenische kunstvorm waarin het bewegen van het menselijk lichaam de belangrijkste communicatievorm is ;

3° muziektheater : het geheel van initiatieven die betrekking hebben op opera, operette en musical met uitzondering van de v.z.w. Vlaamse Operastichting en het Koninklijk Ballet van Vlaanderen ;

4° kunstencentrum : de organisatie met een multidisciplinair karakter met de nadruk op podiumkunsten. De organisatie beschikt over een vaste infrastructuur. Daarin worden de ontwikkelingen in de nationale en/of internationale kunstproductie gevolgd op een receptieve wijze, zijnde het uitnodigen en presenteren van voorstellingen uit binnen- of buitenland, en op een produktieve wijze, zijnde het tot stand brengen van produkties met artiesten die tijdelijk verbonden zijn aan het kunstencentrum ;

5° teksttheater : theater hoofdzakelijk gebaseerd op het gesproken woord ;

6° figurentheater : theater dat gemaakt wordt met (een) acteur(s) en/of (een) manipulator(en) van dode materialen, in een esthetische vorm gegoten en in een dramatische context tot leven gebracht ;

7° gezelschap : een organisatie actief op het vlak van de podiumkunsten, die beschikt over een aantal vaste beroepskrachten met wie zij een structurele en permanente werking opzet, geleid door een directeur en ondersteund door administratief en technisch personeel ;

8° directeur : hij of zij die op basis van kennis, ervaring en/of het (de) gepaste diploma('s) de artistieke en/of zakelijke leiding uitoefent van een gezelschap ;

9° een Nederlandstalig toneelauteur : schepper van een oorspronkelijk theaterstuk, geschreven in de Nederlandse taal ;

10° een Nederlandstalig choreograaf : schepper van een oorspronkelijk ballet- of dansstuk, die reeds ten minste vijf jaar zijn woon- en verblijfplaats in het Nederlandse taalgebied heeft ;

11° een Nederlandstalig componist : schepper van een oorspronkelijk stuk muziek, die reeds ten minste vijf jaar zijn woon- en verblijfplaats in het Nederlandse taalgebied heeft ;

12° een Nederlandstalig librettist : de auteur van een al dan niet oorspronkelijk verhaal dat bewerkt is voor een opera, operette of musical, al dan niet gesteld in de Nederlandse taal. De auteur heeft reeds ten minste vijf jaar zijn woon- en verblijfplaats in het Nederlandse taalgebied ;

13° een seizoen : — de periode die start op 1 juli van een kalenderjaar en eindigt op 30 juni van het daaropvolgend kalenderjaar, waar het organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst betreft ; - de periode die start op 1 januari en eindigt op 31 december, waar het organisaties voor dans en muziektheater en de kunstencentra betreft ;

14° eigen inkomsten : alle inkomsten verkregen per seizoen of per gesubsidieerde periode na aftrek van de subsidies toegekend door welke overheid ook ;

15° subsidie : financiële steun van openbare besturen aan organisaties actief op het vlak van de podiumkunsten ;

16° project : een voorstel tot productie op het vlak van de podiumkunsten dat na subsidiëring verplicht moet worden gerealiseerd ;

17° lonen : totale loonkosten met inbegrip van honoraria van personeelsleden die contractueel gehonoreerd worden door een organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst, dans, muziektheater of een kunstencentrum of door een gedelegeerd vertegenwoordiger of zijn/haar voorganger van een andere inrichtende macht ;

18° beleidsplan : een nota waarin de artistieke visie wordt uiteengezet, en waarbij men zich minstens uitspreekt over de loonkosten, de beoogde programmatie, de doorstroming, de kansen voor jonge podiumkunstenaars, de aandacht voor Vlaamse dramaturgie, de doelgroepen en het publieksbereik, de uitbouw van het gezelschap en de infrastructurele omkadering ;

19° personeelslid in hoofdamt : diegene die hoofdzakelijk zijn of haar inkomen betreft bij een erkende organisatie voor podiumkunsten ;

20° kinder- en jeugdtheater : allerlei vormen van teksttheater die zich hoofdzakelijk op een zeer bepaalde wijze richten tot kinderen of een jeugdig publiek ;

21° beroepskracht : hij of zij die door het behalen van een diploma, het doorlopen van een stage of door aanleg, ervaring en/of talent als beroepskracht beschouwd wordt.

HOOFDSTUK II

Erkenning en subsidiëring van de werking
van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst

AFDELING 1

Erkenning van organisaties voor
Nederlandstalige dramatische kunst

Artikel 3

§ 1. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en op basis van de in artikel 4 bepaalde voorwaarden, kan de Vlaamse Executieve organisaties erkennen die op het vlak van de Nederlandstalige dramatische kunst actief zijn.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

§ 3. Bij de erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel wordt een onderscheid gemaakt tussen :

1° organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst specifiek actief als teksttheater ;

2° organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst specifiek actief als kinder- en jeugdtheater of als figurentheater.

Artikel 4

§ 1. Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de teksttheaters voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° — ofwel ten minste één produktie van minimum tien voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van de Nederlandstalige dramatische kunst ;

— ofwel bestaan uit medewerkers van wie 50 procent reeds in het verleden meegewerkt heeft aan een produktie van een gesubsidieerd gezelschap of aan een gesubsidieerd project zoals bedoeld in dit decreet ;

— ofwel in de voorafgaande periode een startenvelophe, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 2° ontvangen hebben.

§ 2. Om voor erkenning in aanmerking te komen, moeten de kinder- en jeugdtheaters en de figurentheaters te voldoen aan de voorwaarden bedoeld in § 1 van dit artikel.

Artikel 5

§ 1. De aanvragen tot erkenning als organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst moeten per aangetekende brief ingediend worden binnen de termijn, bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag dient de volgende documenten te omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden van subsidiëring van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 6

§ 1. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die kunnen worden besteed aan subsidies voor organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt nader de procedure voor het aanvragen van subsidies vermeld in § 1 van dit artikel.

Artikel 7

§ 1. De subsidies, bedoeld in artikel 6, § 1, kunnen verleend worden aan organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst :

1° ofwel voor het geheel van hun activiteiten voor een periode van vier seizoenen in de vorm van een financierings-enveloppe bestaande uit basis-, wedde- en werkingssubsidies ;

2° ofwel voor het geheel van hun activiteiten voor een periode van vier seizoenen in de vorm van een startenveloppe ;

3° ofwel voor de realisatie van een project in de vorm van een eenmalige subsidie.

§ 2. De in § 1 van dit artikel bedoelde organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst kunnen de subsidiëring voor het geheel van hun activiteiten en voor een welbepaald project niet combineren.

§ 3. De in § 1, 2° van dit artikel toegekende startenveloppe kan slechts één maal toegekend worden en heeft tot doel structurele subsidiëring van vernieuwende initiatieven mogelijk te maken.

Artikel 8

§ 1. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en op basis van de subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria zoals bepaald in artikel 11, § 1 en § 2, kan de Vlaamse Executieve voor de teksttheaters een van de volgende subsidieregelingen toepassen voor het geheel van hun activiteiten zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° :

1° — er wordt per seizoen een basissubsidie toegekend van 2.000.000 frank ;

— aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 36 maanden tot maximaal 96 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

— aangevuld met een werkingssubsidie.

2° — Er wordt per seizoen een basissubsidie toegekend van 2.000.000 frank ;

- aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 72 maanden tot maximaal 192 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

- aangevuld met een werkingssubsidie.

3° — Voor zover het teksttheater in afwijking van de subsidiëeringsvoorwaarde bepaald in artikel 11, § 1, 3° gemiddeld minimaal 140 voorstellingen per seizoen brengt, kan per seizoen :

- een basissubsidie toegekend worden van 2.000.000 frank ;

- aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 240 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

- aangevuld met een werkingssubsidie.

§ 2. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en op basis van de subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria zoals bepaald in artikel 11, § 1 en § 2, kan de Vlaamse Executieve per seizoen aan de kinderen jeugdtheaters en de figurentheaters voor de subsidiëering van het geheel van hun activiteiten, zoals bepaald in artikel 7, § 1, 1° :

- een basissubsidie toekennen van 4.000.000 frank ;

- aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 36 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

- aangevuld met een werkingssubsidie.

§ 3. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bepaalt de Vlaamse Executieve jaarlijks het subsidiebedrag voor één maand arbeidsprestatie op basis van de gemiddelde loonkosten in de sector.

§ 4. Voor de in dit artikel bedoelde werkingssubsidies en voor de subsidies voor de startenveloppes wordt gezamenlijk 25 procent voorbestemd van de in de administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap vastgestelde kredieten bestemd voor organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst.

§ 5. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bepaalt de Vlaamse Executieve voor elke te subsidiëren organisatie de subsidieregeling zoals bepaald in § 1 en § 2 van dit artikel voor een periode van vier jaar.

§ 6. Voor de startenveloppes worden de subsidies verdeeld op basis van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 12, § 1, waarbij per organisatie minimum 6.000.000 frank wordt toegekend.

§ 7. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bepaalt de Vlaamse Executieve voor elk te subsidiëren project, zowel voor tekst-, kinder- en jeugdtheater, als voor figurentheater, het globale subsidiebedrag op basis van een ingediende begroting en van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 12, § 3.

Artikel 9

§ 1. Binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten kunnen de basissubsidies, zoals bedoeld in artikel 8, § 1 en § 2, vierjaarlijks aangepast worden aan de ontwikkeling van het indexcijfer van de consumtieprijzen.

§ 2. Voor de totale loonsubsidies van de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst, zoals bedoeld in artikel 8, § 1 en § 2, kunnen bij de aanvang van elk seizoen bijkomende subsidies toegekend worden voor de financiering van de bijkomende uitgaven die voortvloeien uit de stijging van de index der consumptieprijzen of uit de uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten in het bevoegde paritaire comité tijdens het vorige seizoen. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten.

Artikel 10

§ 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 7, § 1, 1° en 2°, moeten de provincies en gemeenten waar een organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst is gevestigd, opgericht of mede-opgericht door deze ondergeschikte besturen en gesubsidieerd zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, behoudens afwijkingen toegestaan door de Vlaamse Executieve, het bewijs leveren dat zij gedurende de periode van vier seizoenen een financiële bijdrage verlenen waarvan het totale bedrag gelijk is aan de door de Vlaamse Gemeenschap verleende financieringsenveloppe. Behoudens de door de Vlaamse Executieve, op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, goed te keuren afwijkingen komt dit totale subsidiebedrag voor één vierde ten laste van de provincie en voor drie vierde ten laste van de gemeente.

§ 2. De afwijkingen bedoeld in § 1 van dit artikel, kunnen alleen toegestaan worden op voorwaarde dat de betrokken provincie of gemeente onderworpen wordt aan een door een hogere overheid opgelegde sanering van de overheidsfinanciën.

§ 3. De Vlaamse Executieve sluit een overeenkomst met de provincie Brabant en met één of meer gemeenten gelegen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, om een gelijkwaardige medefinanciering te verkrijgen, zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, voor de organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst opgericht of mede-opgericht door de provincie en/of gemeenten en gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring van de organisaties voor Nederlandstalige Dramatische Kunst

Artikel 11

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1°, moeten de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen, zoals bedoeld in artikel 3 ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° overeenkomstig de beleidsnota met een eigen gezelschap zorgen voor een aanbod van produkties en gemiddeld minimaal tachtig voorstellingen per seizoen brengen in binnen- en buitenland ;

4° een door de Vlaamse Executieve te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan voor de teksttheaters niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven, en voor de kinder-, jeugd- en figurentheaters niet lager dan 10 procent van de totale uitgaven ;

5° minimaal één opdracht toekennen aan een Nederlandstalig toneelauteur. Diens werk moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

6° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, werktijden, vergoedingen en contracten naleven overeenkomstig de desbetreffende collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst is, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, werktijden, vergoedingen en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëeringsvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertorium, het vernieuwende karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het gezelschap, het aantal produkties en voorstellingen, de spreidingsfunctie, het beheer en exploitatie van de eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van beoordelingscriteria die door de Raad voor de Nederlandstalige Dramatische Kunst op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming uitgewerkt wordt, moet vóór de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een organisatie niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëering stopzetten of een gedeelte van de financieringsenveloppe niet uitkeren.

Artikel 12

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 2°, moeten de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning zoals bedoeld in artikel 3 ;

2° overeenkomstig een beleidsnota zorgen voor een aanbod van produkties en gemiddeld minimaal tachtig voorstellingen per seizoen brengen in binnen- en/of buitenland ;

3° een door de Vlaamse Executieve te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 10 procent van de totale uitgaven ;

4° minimaal één opdracht toekennen aan een Nederlandstalig toneelauteur. Diens werk moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

5° de meerderheid van de personeelsleden, voor wie de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 6°, gelden, moeten in hoofdamt actief betrokken zijn bij de produkties.

§ 2. Als een organisatie niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de startenveloppe niet uitkeren.

§ 3. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 3°, moeten de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst aan de volgende voorwaarde voldoen : de meerderheid van de personeelsleden, voor wie de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst, zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 6° gelden, moeten in hoofdamt actief betrokken zijn bij het project.

Artikel 13

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëringvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 2°, 3° en 4°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de subsidiëringvoorwaarden moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

HOOFDSTUK III

Erkenning en subsidiëring van de werking van organisaties voor dans

AFDELING 1

Erkenning van organisaties voor dans

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse Executieve kan organisaties voor dans erkennen, op advies van de Raad voor Dans en op basis van de in artikel 15 bepaalde voorwaarden.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

Artikel 15

Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de in artikel 14, § 1 bedoelde organisaties voor dans voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° — ofwel ten minste één productie van minimum vijf voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van dans ;

— ofwel bestaan uit medewerkers waarvan 50 procent reeds in het verleden heeft meegewerkt aan een productie van het gesubsidieerd gezelschap of aan een gesubsidieerd project zoals bedoeld in dit decreet ;

— ofwel in het verleden een subsidie ontvangen hebben van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 16

§ 1. De aanvragen tot erkenning als organisatie voor dans moeten per aangetekende brief ingediend worden binnen de termijn bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag moet de volgende documenten omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden van subsidiëring
van de werking van organisaties voor dans

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 17

§ 1. Op advies van de Raad voor Dans legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor organisaties voor dans.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt nader de procedure voor het aanvragen van de subsidies vermeld in § 1 van dit artikel.

Artikel 18

§ 1. Aan organisaties voor dans kunnen voor het geheel van hun werking voor een periode van vier seizoenen subsidies worden verleend.

§ 2. Aan organisaties voor dans kunnen eenmalige subsidies worden verleend voor het uitwerken van een project.

§ 3. Organisaties voor dans kunnen de subsidiëring voor het geheel van hun werking, zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, en de subsidiëring voor een welbepaald project, zoals bedoeld in § 2 van dit artikel, niet combineren.

Artikel 19

De subsidies, bedoeld in artikel 18, § 1, worden toegekend in de vorm van een financieringsenveloppe.

Artikel 20

§ 1. De in artikel 19 bedoelde financieringsenveloppe bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van de basis-, personeels- en werkingskosten.

§ 2. Uit de toegekende financieringsenveloppe moet minimum 50 procent voor de honorering van personeelsleden gebruikt worden. De overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies.

Artikel 21

Bij de aanvang van elk seizoen kan de Vlaamse Executieve bijkomende subsidies toekennen ter financiering van de bij-

komende personeelsuitgaven die voortvloeien uit de stijging van de index der consumptieprijzen of uit de uitvoering van de van toepassing zijnde collectieve arbeidsovereenkomst tijdens het vorige seizoen. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten en onverminderd het bepaalde in artikel 19.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring van de organisaties voor dans

Artikel 22

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 18, § 1, moeten de organisaties voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen, zoals bedoeld in artikel 14, en georganiseerd zijn als een gezelschap, zoals bedoeld in artikel 2, 7° ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° op regelmatige wijze gemiddeld minimaal vijftig voorstellingen per seizoen brengen in binnen en/of buitenland, overeenkomstig de beleidsnota genoemd in § 1, 2° van dit artikel ;

4° minimaal één oorspronkelijke **choreografie-opdracht** geven aan een Nederlandstalig choreograaf. Deze choreografie moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

5° een door de Vlaamse Executieve voor alle gezelschappen uniform te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven ;

6° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten naleven overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten is, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëringvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Dans beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van de artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertoire, het al dan niet vernieuwende karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het gezelschap, het aantal produkties en voorstellingen, de **spreidingsfunctie**, het beheer en de exploitatie van de eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van de beoordelingscriteria die door de Raad voor Dans uitgewerkt wordt op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming, moet voor de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een organisatie niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de financieringsenveloppe niet uitkeren.

Artikel 23

Om in aanmerking te komen voor een subsidie zoals bedoeld in artikel 18, § 2, moeten organisaties voor dans voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de meerderheid van de personeelsleden in hoofdambt moet actief betrokken zijn bij het project ;

2° zij moeten de collectieve arbeidsovereenkomsten, zoals bedoeld in artikel 22, § 1, 6°, naleven.

Artikel 24

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Dans kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 22, § 1, 2°, 3° en 5°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de **subsidiëeringsvoorwaarden** moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

HOOFDSTUK IV

Erkenning en subsidiëring van de werking van kunstencentra

AFDELING 1

Erkenning van kunstencentra

Artikel 25

§ 1. De Vlaamse Executieve kan kunstencentra erkennen, op advies van de Raad voor Kunstencentra en op basis van de in artikel 26 bepaalde voorwaarden.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

Artikel 26

Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de in artikel 25, § 1 bedoelde kunstencentra voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° georganiseerd zijn als een kunstencentrum zoals bedoeld in artikel 2, 4° ;

3° ten minste één eigen of **co-productie** met minimum vijf voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van de Nederlandstalige dramatische kunst, dans of muziektheater of op het vlak van multidisciplinaire kunstuitingen met Nederlandstalige dramatische kunst, dans of muziektheater als hoofdbestanddeel.

Artikel 27

§ 1. De aanvragen tot erkenning als kunstencentrum moeten per aangetekende brief ingediend worden binnen de termijn bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag moet de volgende documenten omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden voor subsidiëring van de werking van kunstencentra

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 28

§ 1. Op advies van de Raad voor Kunstencentra legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor kunstencentra.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt nader de procedure voor het aanvragen van de subsidies bedoeld in § 1 van dit artikel.

Artikel 29

De subsidies bedoeld in artikel 28, § 1 worden in de vorm van een financieringsenveloppe toegekend aan de kunstencentra voor een periode van vier seizoenen.

Artikel 30

§ 1. De in artikel 29 bedoelde financieringsenveloppe bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van de basis-, personeels- en werkingskosten.

§ 2. Uit de toegekende financieringsenveloppe moet minimum 20 procent voor de honorering van personeelsleden gebruikt worden. De overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies.

Artikel 31

Bij de aanvang van elk seizoen kan de Vlaamse Executieve bijkomende subsidies toekennen ter financiering van de bijkomende personeelsuitgaven die voortvloeien uit de stijging van de index der consumptieprijzen of uit de uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst die tijdens het vorige seizoen afgesloten is in de bevoegde paritaire comités. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten en onverminderd het bepaalde in artikel 29.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring
van kunstencentra

Artikel 32

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring moeten de kunstencentra voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen zoals bedoeld in artikel 25 ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° op regelmatige wijze voorstellingen brengen overeenkomstig de beleidsnota zoals bedoeld in § 1, 2° van dit artikel, met dien verstande dat gemiddeld 100 voorstellingen of manifestaties per seizoen plaatsvinden ;

4° per seizoen een aantal produkties/manifestaties realiseren die een vernieuwende impact kunnen hebben in de diverse kunstuitingen ;

5° tijdens de gesubsidieerde periode minimaal één opdracht geven aan een Nederlandstalig toneelauteur, librettist, componist of choreograaf. In dezelfde periode dient dit werk in de programmatie opgenomen te worden ;

6° een door de Vlaamse Executieve voor alle kunstencentra uniform te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten behalen tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven ;

7° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten naleven overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten is in het bevoegde paritaire comité, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëeringsvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Kunstencentra beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van de artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertorium, het al dan niet vernieuwend karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het kunstencentrum, het aantal (co)produkties en voorstellingen zowel op het produktieve als op het receptieve vlak, het beheer en de exploitatie van een eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van beoordelingscriteria die door de Raad voor Kunstencentra uitgewerkt wordt op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming, moet voor de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een kunstencentrum niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de financieringsenveloppe niet uitkeren.

Artikel 33

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Kunstencentra kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 32, § 1, 2°, 3° en 6°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de subsidiëeringsvoorwaarden moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

HOOFDSTUK V

Erkenning en subsidiëring van de werking
van organisaties voor muziektheater

AFDELING 1

Erkenning van organisaties
voor muziektheater

Artikel 34

§ 1. De Vlaamse Executieve kan organisaties voor muziektheater erkennen op advies van de Raad voor Muziektheater en op basis van de in artikel 35 bepaalde voorwaarden.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

Artikel 35

Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de in artikel 34, § 1 bedoelde organisaties voor muziektheater voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° — ofwel ten minste één productie van minimum vijf voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van het muziektheater ;

— ofwel bestaan uit medewerkers waarvan 50 procent reeds in het verleden meegewerkt heeft aan een productie van een gesubsidieerd gezelschap of een gesubsidieerd project zoals bedoeld in dit decreet ;

— ofwel in het verleden een subsidie ontvangen hebben van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 36

§ 1. De aanvragen tot erkenning als organisatie voor muziektheater moeten per aangetekende brief ingediend worden binnen de termijn bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag moet de volgende documenten omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden
voor subsidiëring van organisaties voor muziektheater

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 37

§ 1. Op advies van de Raad voor Muziektheater legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor organisaties voor muziektheater.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt nader de procedure voor het aanvragen van subsidies bedoeld in § 1 van dit artikel.

Artikel 38

§ 1. Aan de volgende organisaties kunnen subsidies verleend worden :

1° aan organisaties die in hoofdzaak hun activiteiten ontwikkelen op het vlak van de diverse uitingen van muziektheater in de vorm van een financieringsenveloppe voor een periode van vier seizoenen ;

2° aan projecten op het vlak van opera en operette in de vorm van een eenmalige subsidie ;

3° aan projecten op het vlak van musical in de vorm van een eenmalige subsidie.

§ 2. De organisaties voor muziektheater kunnen de subsidiëring voor het geheel van hun werking, zoals bedoeld in § 1, 1° van dit artikel, en de subsidiëring voor een welbepaald project, zoals bedoeld in § 1, 2° en 3° van dit artikel, niet combineren.

Artikel 39

§ 1. De in artikel 38, § 1, 1°, bedoelde financieringsenveloppe bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van de basis-, personeels- en werkingskosten.

§ 2. Uit de toegekende financieringsenveloppe moet minimum 50 procent voor de honorering van personeelsleden gebruikt worden. De overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies.

Artikel 40

Bij de aanvang van elk seizoen kan de Vlaamse Executieve bijkomende subsidies toekennen om de bijkomende personeelsuitgaven te financieren die voortvloeien uit de stijging van de index der consumptieprijzen of uit de uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomsten die tijdens het vorige seizoen in de bevoegde paritaire comités afgesloten zijn. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten en onverminderd het bepaalde in artikel 38, § 1, 1° van dit decreet.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring van organisaties
voor muziektheater

Artikel 41

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 38, § 1, 1°, moeten de organisaties voor muziektheater voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen zoals bedoeld in artikel 34 ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° met een gezelschap zorgen voor een aanbod aan produkties, en de nodige voorstellingen brengen overeenkomstig de ingediende beleidsnota. De organisaties, zoals bedoeld in artikel 38, § 1, 1°, brengen gemiddeld per seizoen een minimum aantal voorstellingen zoals nader bepaald wordt in het subsidiëringsbesluit ;

4° een door de Vlaamse Executieve voor alle gezelschappen uniform te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten behalen tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven ;

5° minimaal één creatieopdracht toekennen aan een Nederlandstalig componist/librettist. Die creatie moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

6° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten naleven overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten is in het bevoegde paritaire comité, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëringvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Muziektheater beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van de artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertorium, het al dan niet vernieuwende karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het gezelschap, het aantal produkties en voorstellingen, de spreidingsfunctie, het beheer en de exploitatie van de eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van beoordelingscentra die door de Raad voor Muziektheater op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming uitgewerkt wordt, moet voor de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een organisatie voor muziektheater niet beantwoordt aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de financieringsenveloppe niet uitkeren.

Artikel 42

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Muziektheater kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 41, § 1, 2°, 3° en 4°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de subsidiëeringsvoorwaarden moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

Artikel 43

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring zoals bedoeld in artikel 38, § 1, 2° en 3°, moeten de organisaties voor muziektheater voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de meerderheid van de personeelsleden in hoofdamt moeten actief betrokken zijn bij het project ;

2° zij moeten de collectieve arbeidsovereenkomsten zoals bedoeld in artikel 41, § 1, 6°, naleven.

HOOFDSTUK VI

Gemeenschappelijke bepalingen in verband
met de uitbetaling, evaluatie, verlenging en stopzetting
van de erkenning/subsidiëring van de organisaties
voor podiumkunsten

Artikel 44

§ 1. De subsidies bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1° worden in de vorm van voorschotten per kwartaal beschikbaar gesteld. De Vlaamse Executieve bepaalt hoe de voorschotten berekend en uitbetaald worden.

§ 2. De subsidies bedoeld in artikel 7, § 1, 3°, artikel 18, § 2 en artikel 38, § 1, 2° en 3° worden in de vorm van een voorschot van 90 procent beschikbaar gesteld. Het saldo van 10 procent wordt uitbetaald na indiening van een eindafrekening van het project, gecontroleerd door de inspectie van de bevoegde administratie en een bedrijfsrevisor.

Artikel 45

§ 1. Voor alle organisaties voor podiumkunsten, gesubsidieerd zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1°, moet de Vlaamse Executieve, op basis van een advies van de bevoegde raad, voor de start van het laatste seizoen een beslissing nemen over de verdere erkenning en subsidiëring.

§ 2. Bij het ontbreken van een beslissing van de Vlaamse Executieve zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, worden de erkenning en subsidiëring met één seizoen verlengd. De voor dat seizoen uitgekeerde subsidie is gelijk aan een vierde van de financieringsenveloppe, eventueel verhoogd met de bijkomende subsidies, zoals bedoeld in artikel 9, § 1 en § 2, en de artikelen 21, 31 en 40.

§ 3. In geval van blijvend ontbreken van een beslissing van de Vlaamse Executieve worden de erkenning en subsidiëring automatisch voortgezet, waarbij de grootte van de subsidie het gemiddelde bedraagt van de tijdens de voorbije periode toegekende financieringsenveloppe, eventueel verhoogd met de bijkomende subsidies, zoals bedoeld in artikel 9, § 1 en § 2, en de artikelen 21, 31 en 40.

Artikel 46

§ 1. Voor nieuwe aanvragen tot erkenning en subsidiëring van een organisatie voor podiumkunsten, zoals enerzijds bedoeld in artikel 3, § 1, artikel 14, § 1, artikel 25, § 1 en artikel 34, § 1 en anderzijds bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1°, neemt de Vlaamse Executieve eenmaal per vier seizoenen een beslissing, maar uiterlijk zes maanden voor de start van de nieuwe subsidiëerings- en/of erkenningsperiode.

§ 2. Voor nieuwe aanvragen tot subsidiëring van een organisatie voor podiumkunsten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 3°, artikel 18, § 2 en artikel 38, § 1, 2° en 3°, neemt de Vlaamse Executieve eenmaal per kalenderjaar een beslissing, maar uiterlijk op 1 februari van elk kalenderjaar.

§ 3. In afwijking van § 1 van dit artikel wordt voor de eerste toepassing van dit decreet de termijn voor het treffen van een beslissing over de erkenningen en subsidiëringen bepaald op twee maanden voor de start van het nieuwe seizoen, waar het de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst betreft.

Artikel 47

§ 1. Op advies van de bevoegde raad, onderzoekt de Vlaamse Executieve na elk seizoen of de organisaties voor podiumkunsten, die gesubsidieerd worden zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1° voldoen aan alle subsidiëeringsvoorwaarden bedoeld in de artikelen 11, 22, 32, 41. Dit onderzoek geschiedt op basis van een jaarverslag, dat ingediend wordt uiterlijk drie maanden na het einde van elk seizoen en dat gecontroleerd wordt door de inspectie van de bevoegde administratie en door een bedrijfsrevisor.

§ 2. Op advies van de bevoegde raad, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten, op basis van het in § 1 van dit artikel bedoelde onderzoek van de subsidiëeringsvoorwaarden.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten van dit onderzoek.

Artikel 48

Bij een negatieve beslissing van de Vlaamse Executieve wordt de subsidiëring van de betrokken organisatie voor podiumkunsten na het einde van het daaropvolgende seizoen stopgezet.

HOOFDSTUK VII

Opdrachten aan scheppende kunstenaars

Artikel 49

§ 1. Als een organisatie voor podiumkunsten een opdracht toewijst aan een Nederlandstalige toneelacteur/librettist of choreograaf, zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 5°, artikel 12, § 1, 4°, artikel 22, § 1, 4°, artikel 32, § 1, 5° en artikel 41, § 1, 5°, dan moet zij aan de betrokkene(n) een honorarium van minimaal 250.000 frank toekennen.

§ 2. Voor opdrachten aan componisten, zoals bedoeld in artikel 32, § 1, 5°, moet de organisatie voor podiumkunsten aan de betrokkene(n) een honorarium toekennen van minimaal 50.000 frank tot maximaal 250.000 frank naar gelang van de bezetting van het orkest en de duur van de compositie.

§ 3. De bedragen vermeld in § 1 en § 2 van dit artikel kunnen om de vijf jaar door de Vlaamse Executieve aangepast worden.

Artikel 50

§ 1. Op advies van de bevoegde raad kan de Vlaamse Executieve een tegemoetkoming in het honorarium toekennen aan de componist, de toneelauteur/librettist of de choreograaf aan wie een opdracht is toegewezen die niet bedoeld is in artikel 11, § 1, 5°, artikel 12, § 1, 4°, artikel 22, § 1, 4°, artikel 32, § 1, 5° en artikel 41, § 1, 5°, of die gegeven wordt door andere organisaties voor podiumkunsten gevestigd in de andere gemeenschappen van België of in het buitenland.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt hoe de tegemoetkoming in het honorarium, bedoeld in § 1 van dit artikel, toegekend en uitbetaald wordt.

HOOFDSTUK VIII

Adviesraden

Artikel 51

Er worden vier adviesraden voor podiumkunsten opgericht : een Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, een Raad voor Dans, een Raad voor Kunstencentra en een Raad voor Muziektheater.

Artikel 52

§ 1. De Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bestaat uit 13 leden onder wie een voorzitter ; de Raden voor Dans, Kunstencentra en Muziektheater bestaan elk uit 9 leden onder wie telkens een voorzitter. De voorzitter en de leden van deze raden worden door de Vlaamse Executieve benoemd.

§ 2. De raden kunnen zich laten bijstaan door externe deskundigen.

§ 3. De leden of voorzitter van een raad kunnen niet tegelijkertijd zitting hebben in andere raden, bedoeld in artikel 51.

Artikel 53

Maximaal een derde van de leden van elk van de vier raden van advies voor de podiumkunsten kan als bestuurder of in een gehonoreerde functie betrokken zijn bij een erkende organisatie voor podiumkunsten zoals bedoeld in de artikelen 3, 14, 25 en 34.

Artikel 54

§ 1. Het mandaat van de leden van elke raad duurt zes jaar.

§ 2. Elk mandaat kan maximaal één maal hernieuwd worden.

Artikel 55

§ 1. De raden brengen advies uit over alle in dit decreet bepaald erkennings- en subsidiëringsaangelegenheden, rekening houdend met de in dit decreet vastgelegde subsidiëring- en beoordelingscriteria.

§ 2. De raden kunnen op eigen initiatief advies uitbrengen over alle andere aangelegenheden met betrekking tot podiumkunsten.

§ 3. De raden van advies kunnen alleen geldig advies uitbrengen indien ten minste twee derde van hun leden aanwezig is. Indien de Vlaamse Executieve een beslissing neemt die afwijkt van een advies, dan moet zij die beslissing motiveren.

Artikel 56

§ 1. Elke erkende organisatie voor podiumkunsten heeft het recht gehoord te worden door de bevoegde raden.

§ 2. De raden maken de evaluatie van elk dossier aan de betrokkenen bekend, waarbij voor laatstgenoemden het verhaalrecht geldt. Nadien wordt het definitieve advies aan de Vlaamse Executieve voorgelegd.

§ 3. De raden van advies bepalen hun huishoudelijk reglement en brengen het ter kennis van de Vlaamse Executieve.

Artikel 57

De bevoegde Administratie voor Kunst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is belast met het secretariaat van de adviesraden voor podiumkunsten.

HOOFDSTUK X

Slotbepalingen

Artikel 58

§ 1. Dit decreet treedt in werking op 31 december 1992.

§ 2. De bepalingen in verband met de erkenningen en de toekenning van subsidies worden voor de eerste maal toegepast voor het seizoen dat volgt op de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 59

§ 1. Het decreet van 13 juni 1975 houdende de subsidiëring voor Nederlandstalige toneelkunst wordt opgeheven.

§ 2. In afwachting van de toepassing van artikel 58, § 2 van dit decreet, blijven de bepalingen van het decreet van 13 juni 1975 evenwel gelden.

BIJLAGE 1

Standpunt van de Vlaamse Directies voor Podiumkunsten VZW,
voorgesteld op de hoorzitting van 30 november 1992

De VDP (Vlaamse Directies voor Podiumkunsten), heeft zich in het voorbije jaar ontwikkeld tot een brede werkgeversorganisatie. De belangrijkste aandachtspunten van deze vereniging waren tot op heden een CAO voor de podiumkunsten en uiteraard ook het nieuw decreet. Wat het eerste betreft zijn we nog niet echt ver gevorderd. De discussies over het nieuw decreet daarentegen naderen duidelijk hun eindfase.

De ontwerptekst van het nieuwe decreet werd binnen de VDP besproken in de werkgroepen Teksttheater, Kunstencentra en Dans. Een werkgroep Muziektheater is in oprichting, maar functioneert nog niet. Het is daarom wellicht goed te stellen dat deze delegatie officieel niet namens het Muziektheater kan spreken.

De VDP wil zeker zijn grote tevredenheid uitspreken over het feit dat het nieuwe decreet eindelijk zorgt voor een stevige wettelijke omkadering voor de Kunstencentra, de Dans en het Muziektheater en het Figurentheater. Dat deze omkadering gepaard gaat met een forse subsidieverhoging voor de Kunstencentra en een kleinere verhoging voor de dans wordt zeker geapprecieerd. De VDP verheugt er zich ook over dat de sociale organisatie van de sector niet in het decreet wordt opgenomen. Wij zijn inderdaad van mening dat de sociale regelingen moeten worden vastgelegd in een CAO. De erkenning en subsidiëring voor vier jaar tenslotte zal het voor ieder van ons een stuk gemakkelijker maken om op langere termijn te plannen. Dit alles kunnen we enkel toejuichen.

In de diverse werkgroepen zijn echter ook een aantal kritische vragen gesteld die wij graag aan de Commissie Cultuur willen voorleggen. De vier belangrijkste **aandachtspunten** waren de Raden voor Advies, de timing, de financiële ondersteuning en het overleg achteraf. Daarnaast zijn ook nog een aantal kleinere, eerder technische opmerkingen gemaakt.

1. Raden voor advies

Het nieuw decreet voorziet vier Raden. Een aantal van onze leden hebben de vrees uitgesproken dat deze vier raden elk een zeer autonoom leven zullen leiden, en eerder tégen elkaar dan constructief mét elkaar zullen werken. Dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn. De VDP is dan ook van mening dat overleg tussen de diverse Raden zeer noodzakelijk is. We kunnen voorbeelden geven van Kunstencentra die zo nauw verweven zijn met Tekst-, Dans- en Muziektheater, dat hun subsidiëringdossier eigenlijk als één geheel zou moeten worden behandeld. Talrijk zijn de gezelschappen uit het teksttheater die op een bepaald moment produkties uitbrengen die eigenlijk veeleer **kaderen** in het muziektheater. Vier volstrekt gescheiden Raden kunnen dit soort **grensoverschrijdende** activiteiten eigenlijk niet bevatten. Vandaar onze vraag naar overleg tussen de diverse Raden, ofwel via de installatie van één Raad met diverse werkgroepen (voorstel Dans en Kunstencentra), ofwel via een overlegorgaan onder voorzitterschap van de administratie (voorstel Teksttheater). De VDP is van mening dat de levendige evolutie binnen de sector van de podiumkunsten zich hoe dan ook moet weerspiegelen in de werking van de organen, die over deze sector advies moeten uitbrengen.

2. Timing

Als het nieuw decreet eind december wordt gestemd in de Vlaamse Raad, resten er nog precies vier maanden om een beslissing te nemen voor de komende vier jaar. Tijdens deze vier maanden moeten de uitvoeringsbesluiten geschreven worden, moeten de aanvraagdossiers worden ingewacht, moeten de Raden voor Advies worden geïnstalleerd, moeten deze Raden hun huishoudelijk reglement en hun beoordelingscriteria vastleggen, moeten de aanvraagdossiers worden besproken en van advies voorzien door de Raden en de Administratie, moet de Minister een voorstel tot beslissing formuleren, en moet de Executieve dit voorstel tenslotte goedkeuren. Bovendien zou eigenlijk vóór de aanvraagdossiers kunnen worden opgesteld, een akkoord moeten gesloten worden over een CAO. Gezien de stugge houding van sommige gesprekspartners is het uitgesloten dat dat akkoord er op zo korte termijn komt.

De VDP vreest dat de start van het nieuw decreet mogelijks zeer chaotisch kan verlopen, en is in elk geval bereid mee te werken om de overgang zo vlot mogelijk te laten geschieden.

3. Financiële ondersteuning

De VDP spreekt zijn waardering uit voor de aanzienlijke financiële inspanning die gedaan is om de toepassing van het decreet mogelijk te maken. Nochtans zijn hiermee alle problemen zeker niet opgelost.

Wat het teksttheater betreft stelt de VDP vast dat een betoelaging met 602 000 000,- Bfr omzeggens neerkomt op een status-quo. Van dit bedrag gaat een klein gedeelte naar het figurentheater, dat voorheen apart gesubsidieerd werd. Zodoende is de lichte stijging van de subsidies reeds grotendeels opgebruikt. Veel gezelschappen hebben evenwel af te rekenen met een zeer snel stijgende loonkost. Enerzijds zijn er de indexstijgingen, anderzijds ook baremale loonsverhogingen op basis van anciënniteit. Als gevolg hiervan zijn gezelschappen na verloop van tijd niet meer in staat de stijgende loonkosten bij te benen, en worden zij verplicht het gezelschap terug af te bouwen. Het is duidelijk dat deze toestand op korte termijn onhoudbaar wordt. Anderzijds moet ook gewezen worden op de problemen van een aantal kleinere gezelschappen, die door een ontoereikende subsidiëring langzaam maar zeker uitgehold raken.

De Kunstencentra verheugen zich over de verdubbeling van hun budget, maar wijzen er tevens op dat ook voor hen hiermee zeker geen eindpunt is bereikt.

Het is duidelijk dat Dans en Muziektheater momenteel het minst gehonoreerd worden. Zeker voor het Muziektheater is de situatie absoluut onhoudbaar. De Dans zal eerstdaags aan de Minister een nota overhandigen waarin zij hun visie op de ontwikkeling van hun sector uiteenzetten.

Gezien de moeilijke financiële toestand blijft de hele sector ten eerste afhankelijk van andere toelagen als Lotto, projecttoelagen, toelagen voor opdrachten aan auteurs, choreografen en dansers enz. De VDP vraagt dat deze toelagen niet zouden worden afgebouwd, maar integendeel beschikbaar blijven als aanvulling op de subsidies.

De VDP heeft begrip voor de moeilijke budgettaire situatie van de overheid, maar vindt niet dat dit een reden is om de problemen binnen de sector niet te vermelden. In vergelijking met de situatie in de landen rondom ons, blijft het budget voor de podiumkunsten in Vlaanderen hoe dan ook aan de lage kant.

4. Overleg

De VDP zou het betreuren als, na de goedkeuring van het nieuw decreet, geen enkele ruimte zou overblijven om het ook te evalueren. We denken dat in een snel evoluerende sector als de podiumkunsten een regelmatige bijsturing van de wettelijke regelingen noodzakelijk is. Alleen op die manier kan het decreet degelijk functioneren gedurende een langere periode. De VDP dient zich nadrukkelijk aan als gesprekspartner voor dit permanent overleg. Deze evaluatie kadert in het breder overleg, dat door de VDP is voorgesteld en waarvoor de Minister zich tot onze grote voldoening ook heeft geëngageerd.

5. Technische opmerkingen

Artikel 2, § 18

Het moet duidelijk zijn dat het volstrekt onmogelijk is in het beleidsplan een programmatie voor te stellen die verder reikt dan 1 jaar. De grote beleidslijnen kunnen wel geschetst worden voor vier jaar, maar de invulling ervan moet jaarlijks gebeuren.

Artikel 4, § 2, 2°

Het is onduidelijk waarom de kinder- en jeugdtheaters en de figurentheaters de bijkomende verplichting hebben minimum 50 voorstellingen te spelen buiten de eigen standplaats om voor erkenning in aanmerking te komen.

Artikel 8, § 1

De VDP vraagt zich af waarom voor categorie 1 en 2 wel bovengrenzen zijn vastgelegd, terwijl voor categorie 3 enkel een benedengrens werd bepaald. De bovengrenzen kunnen mogelijks leiden tot verstikkingsverschijnselen.

Artikel 8, § 3

De VDP maakt zich grote zorgen over het bedrag dat door de Executieve zal worden toegekend voor één maand arbeidsprestatie. Niet alleen zal dit een wezenlijke invloed

hebben op de omvang van de loonsubsidie, het zal ook bepalend zijn voor de werking van het gezelschap. In de praktijk betaal je namelijk geen gemiddeld loon, je betaalt op basis van barema en anciënniteit. Indien de norm te laag ligt, wordt het quasi onmogelijk om oudere acteurs aan te trekken. Zij slorpen zoveel van de loonsubsidie op, dat de resterende maanden moeten ingevuld worden door jonge acteurs die betaald worden aan het laagste barema. Het is duidelijk dat dit enkel voor grote onevenwichten kan zorgen.

Artikel 9

De VDP is van mening dat de aanpassing aan de index jaarlijks moet gebeuren voor de globale subsidie, en dat die aanpassing ook moet gegarandeerd zijn.

Overgang

De overgang naar het nieuw decreet betekent voor een aantal instellingen ook de overgang van een subsidiëring per jaar naar een subsidiëring per seizoen. Het is onduidelijk op welke manier de eerste 6 maanden van 1993 zullen worden overbrugd.

Artikel 18

Voor Dans maakt het decreet enkel onderscheid tussen gezelschappen en projecten. Centra als De Beweging (ontwikkeling, training, festival) of Klapstuk (studio, producties, festival) vallen strikt genomen nu reeds buiten de bepalingen van het nieuw decreet.

Artikel 26, § 2, § 4 vs Artikel 2, § 4

Er bestaat een tegenstelling tussen de definitie van een Kunstencentra ('uitnodigen en presenteren van voorstellingen... of op productieve wijze. . .') en de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarde, waarin zeer duidelijk de verplichting tot produceren is opgenomen.

Artikel 49, § 1

Bij opdrachten aan scheppende kunstenaars (schrijvers, choreografen enz.) is telkens sprake van een honorarium. Impliceert dit dat een gezelschap dat geen honorarium uitbetaalt omdat de betreffende kunstenaar in loondienst is, niet aan zijn verplichtingen voldoet ? Impliceert dit ook dat dit gezelschap, zoals nu nog het geval is, geen aanspraak kan maken op creatiepremies voor deze kunstenaar-in-loondienst ?

Hoofdstuk VIII

De VDP betreurt het schrappen van hoofdstuk VIII over het subsidiëren van infrastructuurwerken. Zelfs indien momenteel geen budgetten voorhanden zijn om deze bepaling uit te voeren, geeft het toch naar de toekomst toe een wettelijke omkadering voor investeringsdossiers. De VDP stelt voor hoofdstuk VIII alsnog terug in te lassen.

Namens de VDP.

Ivonne Lex
Voorzitter

Hugo De Greef
Secretaris

Stefaan De Ruyck
Afgevaardigd beheerder

BIJLAGE II

Ontwerpverslag van de bespreking tijdens de vorige legislatuur
uitgebracht namens de Commissie voor Cultuur door de heer M. Van Peel

Samenstelling van de Commissie :

Effectieve leden : de heren F. Bosmans, A. Bourgeois, M. Desutter, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren M. Van Peel, H. Van Rompaey (Voorzitter), R. Garcia, L. Peeters, A. Schellens, W. Seeuws, P. Berben, R. Deswaene, mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck, de heren A. De Beul, H. Lauwers.

Plaatsvervangers : de heren P. Breyne, F. Cauwenberghs, A. Deneir, J. De Roo, L. Dhoore, mevrouwen L. Nelis-Van Liedekerke, L. Maximus, de heren W. Content, G. Moens, M. Schoeters, J. Devolder, O. Van den Broeck, J. Vandermarliere, J. Caudron, J. Loones.

DAMES EN HEREN.

De Commissie voor Cultuur besprak dit ontwerp van decreet op haar vergaderingen van 24 en 25 september en 3 oktober.

In samenhang met dit decreet werden nog enkele voorstellen van decreet met betrekking tot de podiumkunsten behandeld :

- Voorstel van decreet van de heer F. Vandenbroucke c.s. houdende subsidieregeling van de Nederlandstalige toneelkunst (stuk 203 (1988-1989), nrs. 1 en 2)
- Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain houdende wijziging van het decreet van 13 juni 1975 houdende wijziging van het decreet van 13 juni 1975 houdende de subsidieregeling voor Nederlandstalige toneelkunst (stuk 232 (1988-1989), nrs. 1 en 2)
- Voorstel van decreet van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck c.s. houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van organisaties voor podiumkunsten (stuk 527 (1990-1991), nrs. 1 en 2).

Vooraleer de algemene bespreking aan te vatten maakt de Voorzitter melding van een aantal verzoeken van organisaties om door de Commissie voor Cultuur over deze materie gehoord te worden.

Een lid is van oordeel dat het niet nodig is om een hoorzitting te organiseren. De betrokken organisaties hebben in de lange voorbereidingsperiode die aan dit ontwerp is voorafgegaan al uitgebreid de mogelijkheid gehad om hun standpunten kenbaar te maken. Het lid is niet principieel tegenstander van hoorzittingen maar stelt dat gezien de korte tijd die er nog rest voor het einde van de legislatuur, de bespreking best zo snel mogelijk wordt afgerond.

Meerdere andere leden van de Commissie zijn hier niet mee akkoord en stemmen in met het organiseren van een hoorzitting. Een lid argumenteert dat deze organisaties hun standpunt wel hebben kunnen toelichten aan de uitvoerende macht, die het ontwerp heeft opgesteld, maar dat het ook voor de wetgever nuttig kan zijn als betrokken organisaties hun visie aan de commissieleden zouden kunnen uiteenzetten.

Er wordt uiteindelijk besloten een hoorzitting te organiseren, nog voor het afsluiten van de algemene bespreking. Deze vergadering wordt gehouden op 25 september. Aan het woord komen de volgende organisaties : ACOD-cultuur en ACV-cultuur, de Federatie van Vlaamse Erkende Culturele Centra (FEVECC) en de Vlaamse Directies Podiumkunsten (VDP). De uiteengezette standpunten worden als bijlage bij dit verslag gevoegd.

1. INLEIDING VAN DE GEMEENSCHAPSMINISTER

Na meer dan vijftien kabinetswerkgroepen, vijf ministercomités, een Staten-generaal van het theater, kortom twee jaar nadat de eerste initiële teksten aan de Vlaamse Executieve waren voorgelegd werd door de Vlaamse Executieve op een unanieme wijze de voorliggende tekst goedgekeurd.

Reeds vanaf het midden van de tachtiger jaren werd op een steeds nadrukkelijker wijze een herziening geëist van het theaterdecreet van 13 juni 1975. Dit decreet heeft een groot aantal verdiensten gehad. In 1975 was er 105 miljoen frank. Voor het komende seizoen 1992-1993 zal er ongeveer 580 miljoen frank beschikbaar zijn. Vele gezelschappen actief op het vlak van teksttheater hebben voor het eerst hun kansen gekregen.

Op sociaal vlak werd een hele weg afgelegd waardoor de lonen van de personeelsleden van de repertoire-, spreidings- en kamertoneelgezelschappen op hetzelfde niveau zijn gekomen als die van het dramatisch gezelschap van de BRT.

De vraag naar een nieuwe wettelijke regeling kan onder andere worden geïllustreerd wanneer we er de verslagen van de diverse begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Cultuur op nalezen.

Ook door F. Vandenbroucke werd een eerste aanzet gegeven met zijn voorstel van decreet (mei 1989) dat wel grotendeels gericht was op het teksttheater.

R. Blanpain legde een voorstel van decreet neer tot wijziging van het decreet van 13 juni 1975.

Tevens werd door A.M. Neyts-Uyttebroeck en A. De Beul in juni 1991 een bijkomende stimulans gegeven in de richting van de Vlaamse Executieve door de indiening van een voorstel van decreet voor alle podiumkunsten dat zeer sterk het ingediende ontwerp benadert.

Uiteindelijk heeft de Vlaamse Executieve op 24 juli 1991 voorliggende tekst unaniem goedgekeurd. Dit kan in principe een sereen klimaat creëren waarin door alle fracties gestreefd wordt naar een optimale realisatie.

De Gemeenschapsminister spitst zijn inleiding vervolgens toe op een vijftal sleutelbegrippen van het decreet. Deze sleutelbegrippen zijn : een decreet voor alle podiumkunsten, lange termijnplanning/financiering op basis van een minimum aantal kwantitatieve voorwaarden, relatie tussen de uitvoerende en de scheppende kunstenaar, financiële ondersteuning van de privaatrechtelijke infrastructuur, rechtszekerheid en onafhankelijkheid van de beoordeling.

1. Een decreet voor alle dramatische kunstenaars

Voor de noodzaak van een decreet voor alle podiumkunsten kan men teruggrijpen naar een aantal kritieken op het theaterdecreet van 13 juni 1975.

Ondanks, of misschien wel dankzij, de zeer restrictieve interpretatie van het theaterdecreet, zijn er een aantal initiatieven ontstaan die in eerste instantie (en later in een ondergeschikte positie) werden ondersteund van overheidswege.

Nadat de grote theatergezelschappen zwaar werden bekritiseerd door de beweging van het vormingstheater ontstonden er in de loop van de tachtiger jaren diverse bewegingen : dans met Rosas als boegbeeld bij uitstek, nieuwe gezelschappen met een pure en grote belangstelling voor de tekst (De Tijd, Blauwe Maandag Compagnie) en interesse voor kinder- en jeugdtheater, kunstencentra of receptieve productiecentra, muziektheater waar het aspect van de encenering een veel grotere rol speelt (sinds het aantreden van G. Mortier in de Koninklijke Muntscouwburg).

Het voorliggende ontwerp-decreet heeft tot doel alle deelterreinen te omvatten omdat ze deel uitmaken van één gemeenschappelijke problematiek namelijk het bespelen van schouwburgen met een aantal acteurs/dansers, technici, regisseurs, de administratieve omkadering, enzovoort. Met andere woorden er zijn voor de diverse initiatieven een groot aantal gemeenschappelijke elementen qua kostenstructuur.

Wel worden in het ontwerp-decreet vier aparte hoofdstukken onderscheiden voor respectievelijk Nederlandstalige dramatische kunsten (teksttheater, poppen- en figurentheater), dans (inclusief mime), kunstencentra, muziektheater.

2. Lange termijnplanning/minimum aan subsidievoorwaarden

Het principe van een meerjarige planning is een noodzaak. Deze noodzaak is gebaseerd op het voeren van een consequent en doordacht artistiek beleid, gespreid over meerdere seizoenen en het op basis hiervan aantrekken van de noodzakelijke regisseurs en acteurs om alzo desgevallend aan gezelschapsvorming te kunnen doen. Op basis van de consequenties van het voorgaande kan een relatie uitgebouwd worden naar het publiek.

Dit is de reden waarom er is geopteerd voor de toekenning van een financieringsenveloppe voor een periode van vier seizoenen, die het geheel van de middelen omvat en dus bestaat uit basis-, werkings- en weddetoelagen.

Voor het bekomen van een financieringsenveloppe moet voldaan worden aan een aantal voorwaarden die in de mate van het mogelijke beperkt worden tot twee kwantitatieve voorwaarden.

Uitgangsvoorwaarde vormt de indiening van een beleidsnota die een beleidsplan omvat voor de periode van vier seizoenen. Hierin wordt duidelijkheid gecreëerd over het te brengen repertoire, de acteurs, de regisseurs, de artistieke planning, zalen, enzovoort.

Daarnaast worden een aantal voorwaarden gesteld die hieruit automatisch voortvloeien : beschikken over een directeur, naleven van de CAO voor podiumkunstenars, minimum één opdracht aan een Vlaams scheppend kunstenaar geven en dit werk uitvoeren.

De twee echte kwantitatieve voorwaarden zijn een minimum aantal voorstellingen (en niet het aantal produkties) en een minimum percentage eigen inkomsten dat evenwel nooit lager kan zijn dan 12,5 procent van de omzet.

De gestelde subsidievoorwaarden dienen beschouwd te worden als een minimum. Daarnaast zal elke Adviesraad eveneens een aantal beoordelingscriteria uitstippelen op basis van de omschrijvingen vervat in het decreet.

Bij de toekenning van de financieringsenveloppe bestaan er wel verschillen in de wijze van aanwending. Over de verhouding tussen de absolute artistieke vrijheid versus de sociale verworvenheden in de theatersector is in de Vlaamse Executieve dan ook lang gediscussieerd. Uiteindelijk is er een compromis gevonden waardoor met een vierde van het beschikbare budget de kwalitatieve toetsing kan worden gevoerd.

Oorspronkelijk was er een financieringsenveloppe voorzien die inhoudelijk enkel gedetermineerd werd door een percentage van 50 procent dat diende voorbestemd te worden voor tewerkstelling. Dit is trouwens nog het geval in de subsectoren dans en muziektheater. Ook omdat er in die sectoren nog te weinig financiële gegevens beschikbaar zijn. Ze zijn trouwens nog in volle groei.

Voor de sector Nederlandstalige Dramatische Kunst wordt er een onderscheid gemaakt tussen basistoelagen, weddetoelagen en werkingstoelagen. Basistoelagen zijn een vast bedrag gedifferentieerd naargelang het soort erkenning en ze maken in totaal 15 procent van het budget uit. Weddetoelagen en werkingstoelagen maken respectievelijk 60 en 25 procent van het budget uit.

Voor de sectoren dans/muziektheater en kunstencentra wordt een enveloppe toegerekend waarvan respectievelijk 50 procent en 20 procent moet aangewend worden voor tewerkstelling. Op de techniciteit van de berekening wordt later nog terugkomen. Alleszins is er een evenwicht gevonden tussen het sociale aspect en de artistieke van de beoordeling.

3. Relatie scheppende en uitvoerende kunstenaar

De Gemeenschapsminister geeft toe dat hij in het begin van zijn beleid te veel heeft geloofd in de ondersteuning van de scheppende kunstenaar door middel van het opdrachtersysteem. Dit is immers zeer moeilijk bij bijvoorbeeld de auteurs en de beeldende kunstenaars. Dit is de reden waarom het ontwerpdecreet scheppende kunstenaar nooit werd ingediend.

Om hieraan tegemoet te komen werd in dit decreet wel een apart hoofdstuk ingelast over de opdrachten aan auteurs. De gezelschappen die een financieringsenveloppe ontvangen moeten tijdens die periode één opdracht geven aan een Vlaams scheppend kunstenaar en deze ook honoreren uit de eigen middelen. Het is volgens de Gemeenschapsminister evident dat een eerste opdracht zelf wordt betaald.

Het stimuleringsbeleid dat de overheid voert naar de scheppende kunstenaar toe bestaat er in dat de daaropvolgende opdrachten die het gezelschap geeft, geheel of gedeeltelijk kunnen worden gehonoreerd door de Vlaamse Gemeenschap. Op dat ogenblik kan de Vlaamse Executieve geheel of gedeeltelijk het overeengekomen honorarium ten laste nemen.

4. Subsidiëring private infrastructuur

In het verleden kon alleen infrastructuur, gerealiseerd door de lagere overheden, rekenen op steun van de Vlaamse Gemeenschap. Het toenmalige maximum aan subsidie bedroeg 60 procent. Sinds 1 januari 1991 bestaat er een investeringsfonds waardoor alle middelen werden geglobaliseerd en herverdeeld onder de gemeenten volgens een vaste verdeelsleutel. Een rechtstreekse ondersteuning is dus niet meer mogelijk. Wel kunnen de lagere overheden volledig zelfstandig hierover beslissen.

Voor de private infrastructuur — en dit geldt voor het merendeel van de gezelschappen — wordt in dit ontwerp van decreet een regeling van 60 procent subsidie uitgewerkt indien het gezelschap eigenaar is of wordt van het pand of als het beschikt over een langdurige huur.

Het probleem bij de uitvoering zal de financiering zijn. In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zijn er hiervoor vooralsnog geen middelen voorzien. De Gemeenschapsminister vreest dat tijdens de eerste jaren dit hoofdstuk een zeer minimale uitvoering krijgt.

5. Rechtszekerheid en onafhankelijke beoordeling

Rechtszekerheid kan bekomen worden door een vierjarige subsidie, waardoor de jaarlijkse onzekerheid zal verdwijnen. Voor de tweede toepassingsperiode van het decreet zal voor de start van het vierde seizoen een beslissing moeten worden getroffen. Zo niet volgt een zware sanctie, namelijk een automatische verlenging van de subsidiëring met één seizoen. Voor de projecten zal jaarlijks een beslissing getroffen worden vóór 1 februari.

Uitzondering hierop vormt de eerste toepassing van het decreet waarbij er twee maanden voor de start van het seizoen een beslissing kan worden getroffen. Het doel hiervan is de effectieve inwerkingtreding van het decreet vanaf het seizoen 1992-1993.

Om een onafhankelijke beoordeling te verzekeren zouden geen betrokkenen in de adviesraden mogen zetelen. In dit verband verwijst de Gemeenschapsminister naar een artikel gepubliceerd in *Knack*. Hij beweert niet dat de inhoud van dit artikel correct is, maar het bewijst wel het gebrek aan geloofwaardigheid van de advisering indien er rechtstreekse betrokkenheid is.

6. Financiën

In de memorie van toelichting is een optimale versie uitgetekend waarbij in een eerste fase 295 miljoen frank extra wordt gevraagd. Het hoofdaccent zou zich bevinden bij de kunstencentra en de organisaties voor Nederlandstalige Dramatische Kunst.

Tijdens de begrotingsbesprekingen voor de opmaak van de begroting 1992 heeft de Vlaamse Executieve geen bijkomende financiële middelen voorzien. Alleen voor Dans werd ongeveer 3,5 miljoen frank extra gegeven.

Indien geen bijkomende middelen worden gevonden voor de sector podiumkunsten zullen er op termijn conflicten ontstaan tussen de diverse deelsectoren (bijvoorbeeld de overgrote middelen voor theaters tegenover de kunstencentra) enerzijds en de financiële conflicten omwille van de bar slechte cijfers van de gecumuleerde resultaten van de gezelschappen anderzijds. Deze laatste zullen op termijn verdwijnen of inkrimpen (bijvoorbeeld Nieuw Ensemble Raamtheater, Kollektief Internationale Nieuwe Scène).

Het finale verdict zal vermoedelijk vallen na de bespreking van het bijblad van de begroting 1992.

II. ALGEMENE BESPREKING

Verscheidene sprekers onderstrepen de positieve aspecten van dit ontwerp van decreet. Zo wordt er gunstig geoordeeld over de subsidiëring over een periode van vier jaar, wat een grotere rechtszekerheid geeft, over het niet langer opleggen van een verplicht aantal produkties per seizoen, over de consensus die over verschillende punten in het ontwerp werd bereikt en over de algemene flexibiliteit die in het ontwerp tot uiting komt.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het zeer moeilijk was om met dit ontwerp tot een evenwichtig compromis tussen de verschillende belangen te komen. Vandaar dat het meer dan twee jaar heeft geduurd vooraleer deze tekst kon worden ingediend.

Een aantal zaken gaf aanleiding tot discussie of tot het stellen van bijkomende vragen aan de Gemeenschapsminister.

Beginnende theatergroepen en experimenten

Een spreker stelt vast dat in het oude theaterdecreet voor het experimenteel en vormingstheater een specifieke regeling was opgenomen. Het gaat hier dikwijls om zeer tijdelijke initiatieven, die bijvoorbeeld rond een concreet project ontstaan. Het nieuwe decreet nu bepaalt dat de subsidiëring voor vier jaar zal gelden. De vraag is dus of experimentele projecten van korte duur nog kunnen erkend worden. Bovendien moet worden opgemerkt dat voor zulke projecten de erkenningsvoorwaarden te zwaar zijn.

Een volgende interveniënt vraagt of beginnende groepen wel in dit decretaal kader kunnen passen. Het gebeurt bijvoorbeeld regelmatig dat pas afgestudeerde acteurs een project opzetten, zonder dat er al een nieuw gezelschap wordt gevormd. Kunnen zulke initiatieven worden gesubsidieerd?

De Gemeenschapsminister stelt hierover dat de zogenaamde projectsubsidie blijft bestaan. De overheid kan nog steeds losse projecten subsidiëren. Bovendien zullen de kunstencentra hier een belangrijke rol moeten spelen. Zij zijn de link tussen de opleidingen en de grote gezelschappen doordat zij voortdurend naar nieuw talent zullen moeten zoeken. Dit is overigens een belangrijke legitimatie voor het toekennen van meer middelen voor de kunstencentra. Zij zijn het laboratorium, waarbinnen experimenten zullen worden uitgewerkt. De projectsubsidie zal in dit kader dan vooral dienen voor die initiatieven die niet aan bod komen in de kunstencentra. Tenslotte is er ook nog de mogelijkheid van de startsubsidie voor nieuwe gezelschappen, die voor vier jaar wordt toegekend, en dit onder minder strenge voorwaarden. De startsubsidie is echter slechts eenmalig.

Sociale aspecten, statuut van de kunstenaar

Wat de sociale aspecten van het decreet betreft, merkt een lid op dat de eerste voorontwerpen zeer vrij waren, wat heftige reacties heeft teweeggebracht van acteurs en gezelschappen. In dit ontwerp is er een compromis uitgewerkt, waarvan men zich kan afvragen of het genoeg zekerheid geeft wat de sociale zekerheid van de acteurs aangaat. De norm van 60 procent voor de wedden is wellicht voldoende voor wat het teksttheater betreft. Voor dans en muziektheater bedraagt het minimumaandeel voor lonen 50 procent en voor de kunstencentra slechts 20 procent. Is dit wel voldoende?

Een ander lid betreurt dat de acteur of vertolker in dit decreet niet echt aan bod komt. Hier wordt een gelegenheid gemist om iets te doen aan het statuut van de uitvoerende kunstenaar. Het gaat hier om een beroep met grote risico's. Een acteur leeft in een sfeer van permanente onzekerheid over zijn loopbaan. Het is de taak van de decreetgever om het kader te scheppen waarin het maatschappelijke prestige van de acteur verhoogd wordt. Dit ontwerp-decreet laat hiervoor een kans liggen.

Een volgende spreker stelt dat in het ontwerp een evenwichtig compromis is bereikt tussen sociale en artistieke bekommernissen. In het verleden werden beide zaken maar al te dikwijls tegenover elkaar gesteld. Nu wordt gestreefd naar een aanvaardbaar sociaal statuut, zonder dat daarbij afbreuk wordt gedaan aan de artistieke mogelijkheden van de gezelschappen.

Enkele leden zijn van oordeel dat de feitelijke sociale onderbouw van het decreet moet worden gerealiseerd door de nog af te sluiten CAO voor de podiumkunsten. Deze CAO kan dan worden beschouwd als het sluitstuk van het decreet.

Een probleem dat volgens een lid echter onmogelijk door de CAO kan worden opgelost is de erkenning van de opleidingen voor acteurs. Het toneelonderwijs mag niet worden uitgehold. Daarom is het misschien nodig dat met dit ontwerp een decretale basis aan de toneelopleidingen zou worden gegeven.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat in het teksttheater 60 procent van de subsidiëringseveloppe naar lonen en wedden gaat en dat dit voor een maximale sociale beveiliging moet zorgen. Dit percentage, evenals de andere normen (50 procent voor muziek en dans en 20 procent voor de kunstencentra) zullen geen enkel gezelschap belemmeren in zijn artistieke ambities. De CAO zal een en ander verder moeten verfijnen.

De sociale positie van de acteurs wordt volgens de Gemeenschapsminister door dit decreet hoe dan ook verbeterd, gezien de rechtszekerheid die wordt geboden door het systeem van de vierjarige subsidiëring. Het logistiek kader wordt geschapen voor een beter statuut van de acteur. Dit zal met een gepaste CAO moeten worden aangevuld.

Creatie-opdrachten

De gesubsidieerde gezelschappen worden tijdens de periode dat ze gesubsidieerd worden verplicht een opdracht te geven aan een scheppend kunstenaar. Een lid vraagt of er een tegemoetkoming van de overheid zal zijn voor eventuele bijkomende opdrachten die deze gezelschappen zullen geven.

Een ander lid wenst te weten of het hier om opdrachten voor volledig nieuwe werken gaat. Kunnen bewerkingen van bestaand werk, die worden uitgevoerd voor een specifiek gezelschap ook als een creatie-opdracht worden beschouwd ?

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat wanneer een gezelschap een creatie-opdracht geeft, dan moet het wel degelijk om nieuwe creaties gaan. Het oppoetsen van bestaand werk komt niet in aanmerking. Gezelschappen kunnen vanzelfsprekend bijkomende creatie-opdrachten geven. Hiervoor is er een post op de cultuur-begroting voorzien.

Budgettaire mogelijkheden

Een lid is de mening toegedaan dat voor de subsidiëring van de infrastructuur te weinig middelen voorzien zijn in de begroting.

Een ander lid stelt eveneens dat er zich mogelijk problemen zullen stellen wat betreft de financiële onderbouw van het decreet. Het lid drukt de hoop uit dat er voldoende middelen zullen worden gevonden voor een volledige uitvoering.

De Gemeenschapsminister is tamelijk pessimistisch wat betreft de budgettaire speelruimte om op korte termijn veel mogelijkheden te hebben voor subsidiëring van de infrastructuur. Hij blijft bij zijn stelling dat over vijf jaar gespreid een verhoging van het budget nodig is van 300 miljoen frank. Dit betekent 60 miljoen frank aan extra kredieten per jaar.

Rechtszekerheid van de gezelschappen

Een lid dringt aan op een grote rechtszekerheid voor de erkende gezelschappen. Reeds op het einde van het derde seizoen van de erkenningsperiode moet de Executieve beslissen over het al dan niet verlengen van de subsidiëring. Wat gebeurt er als er na drie speelseizoenen geen beslissing is vanwege de Executieve ? Zullen de gezelschappen zelf stappen moeten ondernemen om hun erkenning te laten verlengen ? Wat als de Executieve niet antwoordt op de vraag om verlenging van een gezelschap ? Als de Executieve niet heeft geantwoord wordt de erkenning blijkbaar automatisch met één seizoen verlengd. Het lid vraagt zich af of met deze regeling niet zal vervallen worden in de praktijk van het oude theaterdecreet, dat ook slechts jaarlijkse erkenning voorzag. Zulks zou moeten worden vermeden, omdat daardoor één van de belangrijkste verworvenheden van dit nieuwe decreet, namelijk de erkenning voor een lange termijn, wordt ondergraven. Een ander lid is van oordeel dat de data, waarop de subsidies moeten worden uitbetaald, decretaal moeten worden vastgelegd. Dit geeft aan de gezelschappen een grotere zekerheid.

Een volgende spreker is van oordeel dat er over de rechtszekerheid een evenwichtig compromis is bereikt. Artistieke vrijheid moet worden gegarandeerd maar dat mag niet betekenen dat de gezelschappen geen rechtszekerheid hebben. Echte artistieke vrijheid kan slechts bloeien in een klimaat waarin de acteur geniet van een zekere sociale rechtspositie.

Over de rechtszekerheid verklaart de Gemeenschapsminister dat na drie speelseizoenen de Executieve een beslissing moet nemen over het al dan niet voortzetten van de subsidiëring. Vanzelfsprekend moet het gezelschap zelf na drie seizoenen een aanvraag voor een nieuwe subsidiëring indienen. Komt er geen antwoord van de Executieve, dan wordt de subsidiëring inderdaad automatisch met een jaar verlengd.

De Gemeenschapsminister stelt vast dat wat het uitbetalen van de subsidies betreft, er de laatste jaren een merkelijke verbetering is opgetreden. In de uitvoeringsbesluiten zal worden vastgelegd op welke data de gezelschappen de subsidies zullen ontvangen. In elk geval zal er over worden gewaakt dat de gezelschappen niet in financiële moeilijkheden zullen komen.

Adviesraden

Wat de beoordeling door de adviesraden aangaat, vindt een lid dat het evident is dat belangenbehartiging van gezelschappen in deze raden moet worden vermeden. Als mensen uit het vak echter geen zitting hebben in deze raden, stelt zich echter het probleem van het vinden van competente personen voor het opvullen van de adviesraden. Zo groot is het aantal deskundigen in de sectoren van de podiumkunsten, buiten de beroepslui niet. Bovendien vraagt het lid zich af of belangenbehartiging wel helemaal zal kunnen worden vermeden. Zijdelingse of indirecte belangen zullen er wel altijd meespelen in de beoordeling.

Een ander lid is de mening toegedaan dat het voor de beoordeling van de gezelschappen wellicht beter is dat ook mensen uit de betrokken sectoren zelf in de adviesraden worden opgenomen. Om belangenbehartiging te vermijden, is het misschien mogelijk om deze vaklui slechts met raadgevende stem te laten zetelen.

Nog een volgende spreker is eveneens van oordeel dat de mensen uit het vak zelf op een of andere manier moeten vertegenwoordigd zijn, zij het dan met raadgevende stem, zoals een ander lid reeds suggereerde. Bovendien is hij van oordeel dat het opduiken van zijdelingse belangen in de adviesraden in de personen van bijvoorbeeld auteurs en recensenten toch niet uit te sluiten is. Voor de samenstelling van de adviesraden moet een oplossing worden uitgewerkt, waardoor niet in de kwalen van het huidige systeem wordt vervallen, waarbij de belangenbehartiging soms een duidelijke rol speelt.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de rol van de adviesraden is dat zij de Executieve op deskundige wijze voorlichten. De vraag is of dit met of zonder belangenbehartiging kan gebeuren. Indirecte belangen en zelfs persoonlijke voorkeuren zijn niet te vermijden. In de adviesraden zal er hoe dan ook een confrontatie plaatsvinden tussen verschillende opinies, wat het mogelijk maakt dat de invloed van zulke belangen of voorkeuren sterk wordt verminderd. De Gemeenschapsminister is tegenstander van een geïnstitutionaliseerde vertegenwoordiging van praktijkmensen in de raden.

Kwantitatieve voorwaarden voor erkenning

Een lid heeft een aantal opmerkingen over de erkenningsvoorwaarden.

Hij vraagt of een gezelschap, dat niet aan alle voorwaarden voldoet, kan worden erkend voor een kortere periode dan vier jaar.

Het criterium van het aantal voorstellingen dat een gezelschap per seizoen moet geven, vindt het lid moeilijk hanteerbaar. In feite is het niet zo moeilijk om het opgelegde aantal voorstellingen te bereiken. Van belang is volgens hem ook het aantal toeschouwers per voorstelling. Ook dit zou in rekening moeten worden gebracht.

De norm van 12,5 procent eigen inkomsten lijkt dit lid billijk, omdat het vergelijkbaar is met hetgeen in de ons omringende landen geldt.

Een lid stelt dat de kwantitatieve criteria die in het ontwerp worden gesteld, zoals de norm van 12,5 procent eigen inkomsten en het verplichte aantal voorstellingen, minima zijn. Maar kan men dezelfde normen opleggen aan alle gezelschappen? Hier kan een spanningsveld ontstaan, omdat de normering niet genoeg verfijnd is. Omdat er duidelijke verschillen tussen de gezelschappen bestaan, zijn gediversifieerde normen wellicht nodig, zonder dat men evenwel terug mag vervallen in de strikte opdeling in categorieën van gezelschappen, zoals dat bij het bestaande decreet het geval is.

Een lid denkt dat de norm van 12,5 procent eigen inkomsten wellicht bij sommige gezelschappen voor moeilijkheden zal zorgen.

De Gemeenschapsminister stelt duidelijk dat de financieringsenveloppe voor vier jaar zal gelden. Kortere periodes zijn onmogelijk.

Hij is verder van oordeel dat men niet helemaal zonder kwantitatieve normen kan. Het aantal voorstellingen en de hoogte van de eigen inkomsten zijn in elke geval parameters van het succes van het gezelschap. Omdat deze normen een goede barometer zijn, zijn ze verdedigbaar. De produktiedwang valt met dit decreet echter weg, omdat er geen verplichtingen worden gesteld over het aantal produkties.

Verder verklaart de Gemeenschapsminister dat het beleidsplan van de gezelschappen belangrijk zal zijn voor de erkenning. De adviesraden zullen jaarlijks moeten toetsen of de gezelschappen hun planning wel uitvoeren.

De Gemeenschapsminister geeft verder toe dat de norm van 12,5 procent eigen inkomsten voor sommige gezelschappen problemen kan scheppen, maar dat dit eerder uitzonderlijk is. In het seizoen 1989-1990 voldeden slechts twee gezelschappen niet aan deze norm. Een differentiëring van de kwantitatieve normen is misschien mogelijk. Dit moet nog verder worden onderzocht. 12,5 procent is echter een minimumnorm. Voor sommige gezelschappen kan misschien een hogere norm worden opgelegd.

Ballet van Vlaanderen, Vlaamse Operastichting

Een lid vraagt hoe het Ballet van Vlaanderen en de Vlaamse Operastichting in dit decreet inpassen. Een decretale regeling voor de Vlaamse Operastichting is blijkbaar bewust niet in het ontwerp opgenomen. Het lid wenst te weten wat daarvoor de reden is. Het Ballet van Vlaanderen wordt in artikel 18 van het ontwerp met name genoemd als te subsidiëren organisatie voor dans. Betekent dit dat het Ballet van Vlaanderen buiten de normale subsidieregeling zal vallen ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat het Ballet van Vlaanderen volledig onder de toepassing van dit decreet valt. Voor wat de Vlaamse Opera betreft, moet worden benadrukt dat de herstructurering van de opera plaatsvond tijdens de redactie van het ontwerp. De Vlaamse Operastichting is een VZW geworden, waarin de Vlaamse Gemeenschap en de steden Antwerpen en Gent participeren. Dit is een aparte structuur, waarvoor een bijzondere sociale regeling geldt. Voor de Opera en voor andere instellingen zoals het MUHKA en de Filharmonie is een globaal decretaal kader nodig. Deze instellingen worden door de Gemeenschapsminister samengebracht onder de naam KOZU (Kulturele overheidsinstellingen zonder uitkering van winst). Over deze structuur bestaat evenwel nog geen uitsluitel, gezien de opmerkingen die het Rekenhof er over heeft geformuleerd.

Podiumkunsten in Brussel

Een lid uit ook enige bezorgdheid over de toestand van de podiumkunsten in het Brussels hoofdstedelijke gewest. Een aantal Brusselse initiatieven zijn nominatim in de begroting opgenomen. Hoe zal de subsidiëring in de toekomst verlopen ? Ook wordt aandacht gevraagd voor de situatie van de KVS.

De Gemeenschapsminister geeft een overzicht van de initiatieven in Brussel Hoofdstad. De Beurs kan mogelijk als kunstencentrum worden erkend. De Ancienne Belgique verkeert in een andere situatie. Deze instelling staat reeds nominatim in de begroting vermeld. Bij de KVS is er vooral een probleem wat de infrastructuur betreft. Het gebouw van de KVS is eigendom van de stad Brussel, die haar verantwoordelijkheden moet nemen. Ook is er een probleem in verband met de tegemoetkomingen van de provincie Brabant. De provincie zou 12 miljoen frank per jaar moeten storten, maar dit is in de realiteit slechts 3 miljoen frank.

Over de KVS worden er volgens de Gemeenschapsminister allerlei denkpistes gelanceerd. Zo is er nu sprake van het opzetten van een groot nationaal theater. In elk geval is er hier een evolutie in de geesten aan de gang. De discussie over de toekomst van de KVS is hierbij nog niet afgesloten.

Kunstencentra en culturele centra

Er kunnen zich volgens een lid problemen stellen in de relatie tussen de kunstencentra en de culturele centra. Enkele grote culturele centra zullen zich gedupeerd voelen omdat ze niet in aanmerking komen voor de tegemoetkomingen die aan de kunstencentra zullen worden toegekend, alhoewel ze een werking ontplooiën, die vergelijkbaar is met wat de kunstencentra doen. Het lid denkt bijvoorbeeld aan De Warande in Turnhout.

Bovendien is er blijkbaar een verschil tussen culturele centra en kunstencentra, wat de toepassing van de Cultuurpactwet betreft. De culturele centra moeten aan de verplichtingen die deze wet oplegt voldoen. De kunstencentra blijkbaar niet.

Over het spanningsveld tussen kunstencentra en erkende culturele centra, denkt de Gemeenschapsminister eveneens dat de culturele centra zich zouden kunnen gediscrimineerd voelen. Er moet echter worden opgemerkt dat, met uitzondering van een aantal culturele centra in de Brusselse regio, de meeste culturele centra gemeentelijke initiatieven zijn, terwijl de kunstencentra meestal uit privé-initiatief voortspruiten. Daar vloeit uit voort dat de financiering anders verloopt. Voor de culturele centra gaat dat via de gemeenten, voor de kunstencentra via de Vlaamse Gemeenschap.

Daarnaast hebben de kunstencentra duidelijk een opdracht als laboratorium voor vernieuwend werk, terwijl de culturele centra het gehele culturele werkveld aan bod moeten laten komen.

De Gemeenschapsminister stelt dat voor randgevallen, zoals de Warande in Turnhout, die een evolutie kennen van cultureel centrum naar kunstencentrum, een oplossing moet worden gezocht. Dit kan eventueel gaan in de richting van een subsidiëring van een gedeelte van de activiteiten vanuit dit decreet.

Definities

Een spreker heeft problemen met de omschrijving van enkele begrippen. Zo vraagt hij zich af hoeveel tekst er precies in een stuk moet zitten vooraleer men over "tekst-theater,, kan spreken. De gehanteerde definitie laat dit probleem open. Ook is hij ongelukkig over het woord "kunstencentrum,, , dat volgens hem niet echt de lading dekt.

Over de begrippenomschrijving in het ontwerp zegt de Gemeenschapsminister dat dit een moeilijke zaak is. Dikwijls zijn de definities onvolledig omschreven, ook stelt zich steeds het risico dat bepaalde begrippen voorbijgestreefd worden door onvoorziene of snelle ontwikkelingen. Daarom is hij geen voorstander van het opnemen van nog meer definities in het decreet.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Gezien de ontbinding van de Vlaamse Raad werd de bespreking van dit ontwerp afgebroken vooraleer de artikelsgewijze bespreking kon aanvangen.

BIJLAGE

1. Standpunt van ACV-cultuur en ACOD-cultuur

Opmerkingen en suggesties voor amendementen :

Algemeen : de tekst is zeer vaag en vatbaar voor vele interpretaties : bijvoorbeeld de omschrijving van “directeur” : wat is voldoende ervaring ?

voorstel bij :

Hoofdstuk I

Omschrijving „beroepskunstenaar” toevoegen : is een kunstenaar die door het behalen van een diploma of door het doorlopen van een stage een beroepskaart heeft verworven. (KB van 5 juni 1969). De Commissie kan terug samengesteld worden.

Hoofdstuk II

artikel 4, § 1, 2 : . . . ofwel bestaan uit medewerkers waarvan 50 procent een beroepskaart als kunstenaar bezitten en meegewerkt hebben aan een produktie...

De huidige omschrijving laat open of een medewerker een kunstenaar was of een techniker, of een administratieve kracht e.d.m.

Wij hebben de indruk dat men de methode van subsidiëren voor de projecten is vergeten (art. 7, § 1, 3°). In art. 8 komt de subsidiëring niet terug.

De huidige loonkost in de organisaties voor dramatische kunst ligt boven de 80 procent dit decreet zal de verplichte loonkost verminderen tot globaal 60 procent. De tendens in bijvoorbeeld prestigieuze instellingen zoals de Munt is het steeds meer geld spenderen aan decors, drukwerk, recepties en dergelijke meer en het personeel wordt zeer slecht betaald. Dezelfde trend zou zich kunnen manifesteren in de podiumkunsten, ten koste van de tewerkstelling van de kunstenaars. Er is geen enkel decreet in de sfeer van cultuur of welzijn of onderwijs dat zo weinig normen oplegt in verband met personeelskost en werkingskost : hoe zal de reële situatie zijn in de verschillende gezelschappen : de 60 procent is enkel globaal vastgelegd. Wij denken dat dit systeem in tegenspraak is met de bepalingen van artikel 11 van de Cultuurpactwet (zie ook bespreking van de Raad van State).

Feit is dat het Rekenhof zeer veel cijferwerk zal hebben om toe te zien op de correcte verdeling.

Wij stellen voor dat de loonkost bepaald wordt per gezelschap op minimaal 75 procent over de ganse lijn, uitgezonderd voor de kunstencentra 50 procent omdat deze ook veel receptief werk leveren. (Ter informatie : de loonkost ligt nu rond de 50 procent in deze centra).

De overige betoelaging kunnen de werkingskosten zijn. De bepaling dat minstens 75 procent van de personeelsleden een contract van onbepaalde duur moeten hebben (art. 22, § 1, 3° bijvoorbeeld voor de dans) moet ook terug opgenomen worden in de sectie organisaties voor dramatische kunst.

Alle politiek verantwoordelijken hebben de mond vol van een „beter statuut voor de kunstenaars”, maar in de praktijk laat men het enige houvast dat er tot nu toe was in verband met statuut volledig los ! Tot nu toe werd er jaarlijks door de Vlaamse Executieve een besluit genomen waarin het aantal gesubsidieerde functies werd vastgelegd met daaraan gekoppeld een bijbehorend barema. Dit barema werd dan ook gegarandeerd uitbetaald. In alle andere decreten : volksontwikkeling, culturele centra, amateuristische kunstbeoefening worden de barema's in het decreet opgenomen. Hier laat de overheid dit los en wordt de formule „CAO” ingevoerd. Wij hebben reeds jaren ervaring op het vlak van onderhandelen in de spektakelsector. Reeds meer dan 20 jaar zijn wij vragende partij voor een degelijke CAO. Nog nooit is er een akkoord kunnen tot stand kunnen komen wegens het klassieke paraplusysteem : de directies willen wel, maar ze kunnen niet want de geldstroom komt van de overheid...

Wij eisen dan ook dat de CAO rond is alvorens dit decreet wordt gestemd of indien dit nogmaals niet mogelijk blijkt dan moet de executieve eerst rond zijn met de minima inzake loon en arbeidsvoorwaarden.

Het enige stukje statuut voor de kunstenaars dat tot nu toe bestond kan toch zomaar niet in de prullenmand.

Voor wat betreft de subsidiëring van de dans- en muziektheaterorganisaties is het niet rechtvaardig dat er een monopoliepositie wordt gecreëerd voor het KBW en de afdeling musical. Het is perfect denkbaar dat er zich andere groepen op het vlak van het dans- of muziektheater zullen manifesteren in de toekomst. Hun toekomst beperkt zich tot het bekomen van een eenmalige subsidie voor vier jaar.

Hoofdstuk IX

De Adviesraden : art. 57 : geen enkel lid van de raden kan als bestuurder of in een gehonoreerde functie betrokken zijn.. .

Dit staat buiten elke realiteit : het is absoluut noodzakelijk dat er mensen in de raden kunnen zetelen die direct voeling hebben met het werkveld. Men gaat nu regelrecht naar een samenstelling bestaande uit technocraten, cultuurmanagers, professoren en dergelijke meer.

We hebben zo onze bedenkingen of er zoveel deskundigen te vinden zijn in Vlaanderen, maar daarnaast is een raad zonder artiesten of regisseurs of direct betrokken mensen uit bestuursraden totaal onwerkbaar. Er zullen enkel steriele discussies kunnen worden gevoerd op basis van zeer afstandelijke beoordelingen of op basis van pers.. . Wij zijn van mening dat deze raden zouden moeten kunnen beschikken over een aantal beroepskrachten, die in staat worden gesteld om daadwerkelijk het podiumgebeuren te kunnen volgen. Het probleem van „rechter en partij” lost men niet op deze wijze op : gelobby is er toch altijd en klikjesvorming in de plaats van „verzuiling” zal ook de oplossing niet brengen. Wij pleiten voor meer openheid en een samenstelling op basis van de helft min 1 mensen uit het veld.

Als besluit kunnen wij stellen dat wij niet echt tevreden zijn met dit decreet wegens de afbraak van verworven rechten op vlak van sociaal statuut en wegens de samenstelling van Raden.

Wij durven dan ook te vragen aan de leden van de Commissie voor Cultuur om dit decreet te amenderen in onze zin en zeker dit decreet niet te stemmen alvorens er duidelijkheid is over CAO of minimale rechten.

2. Standpunt van de Federatie van Vlaamse Erkende Culturele Centra (FEVECC)

Als vertegenwoordiger van de sector Culturele Centra zijn we blij hierbij de kans te krijgen enige ideeën en aandachtspunten m.b.t. het decreet Podiumkunsten vanuit onze sector naar voor te kunnen brengen.

Het is niet de bedoeling van de FEVECC om uitspraken te doen en standpunten in te nemen over een aantal zeer specifieke produktiegerichte afspraken en reglementeringen.

Nochtans gaat de sector podiumkunsten ons zeer ter harte omdat de spreiding van de kwalitatieve produkties de opdracht is van de Culturele Centra in het kader van de democratisering van de cultuur.

Wij willen daarom uw aandacht vragen voor een paar ideeën, suggesties, standpunten die reeds geruime tijd door de sector Culturele Centra worden verwoord.

1. Cultuurspreiding

Uiteraard is produktie zeer belangrijk, zoniet het belangrijkste gegeven in het theaterlandschap. Maar vanuit een democratiseringsgedachte is dan weer de spreiding van deze produktie ontzettend belangrijk. Dit decreet zou dus ook stimulansen voor deze spreiding moeten inhouden, zoniet zal het hele „podium”-gebeuren zich centraliseren in enkele grote steden. De Culturele Centra, de spreidingsinstrumenten bij uitstek, kunnen niet veel langer alle risico's lopen en ze geraken bij steeds groter wordende uitkoopsommen langzaam maar zeker buiten adem. Vanuit onze oppervlakkige lectuur — en wij kunnen ons dus vergissen — zien wij weinig dergelijke stimulans, tenzij geformuleerd als algemeen beoordelingscriterium. We zouden dan ook willen suggereren dit criterium te concretiseren via de Executievebesluiten. En „spreiding” betekent dan op de eerste plaats spreiding in Vlaanderen. Wij zullen de laatste zijn om te betwisten dat onze gezelschappen ook internationaal aan hun trekken moeten komen maar dan niet ten koste van optredens in Vlaanderen, een trend die we nu zien gebeuren.

2. De Adviesraad

We stellen met genoeg vast dat de leden van de Adviesraden niet meer rechtstreeks betrokken kunnen zijn bij een organisatie waarover geadviseerd wordt. Wij zouden hier echter nog een stap verder willen gaan door te stellen dat in die verschillende adviesraden ook plaats zou moeten zijn voor de organisatoren.

3. De kunstencentra

Het principe van een honorering van de (reeds bestaande) produktiecentra lijkt ons zowel om artistieke als om sociale redenen zeer billijk. Als werkplaatsen vormen zij inderdaad de beste laboratoria voor het nieuwe podiumgebeuren van morgen. Toch enkele randbemerkingen.

a. Wanneer we in artikel 2 de omschrijving lezen van het begrip kunstencentrum dan kunnen we hieronder ook een aantal Culturele Centra plaatsen. Het zou daarom erg onbillijk zijn dat de erkenning en subsidiëring van Kunstencentra beperkt blijft tot de bestaande produktiecentra. Het zou mogelijk moeten zijn dat ook een Cultureel Centrum als kunstencentrum kan erkend worden omwille van zijn profiel en/of geografische ligging.

Concreet :

— De Warande van Turnhout creëert reeds jaren allerlei eigen produkten, die zelfs geleid hebben tot het oprichten van nieuwe gezelschappen ;

— voor zover ons bekend zal er via deze regeling in Limburg geen kunstencentrum zijn. Daar kan een Cultureel Centrum de taak op zich nemen.

En dit zijn maar twee voorbeelden.

b. De respectieve produktiecentra zouden toch voldoende moeten gediversifieerd worden naar specifieke disciplines toe : een taakafbakening zodat elk produktiecentrum een eigen profiel kan uitbouwen met eigen klemtonen, bijvoorbeeld :

— werkplaats waar dans en beweging primeert ;

— werkplaats rond jeugdtheater ;

— werkplaats poppenspel, enz.

Een gestructureerd overleg tussen de betrokken produktiecentra lijkt ons noodzakelijk.

c. De discipline die ons inziens nog het beste een injectie verdient is de „amusements-sector”. Ook hier is absoluut een professionele aanpak nodig met voldoende creativiteit en zin voor vernieuwing. Een aantal Culturele Centra met voldoende back-ground, technische mogelijkheden en inhoudelijke ondersteuning komen als produktiehuis vast in aanmerking.

Immers, de huidige vigerende produktiecentra zijn onder andere omwille van hun gebrekkige accommodatie en inhoudelijke opstelling niet direct geplaatst en waarschijnlijk ook niet geïnteresseerd in deze sector. Culturele Centra kennen ons inziens best de leemtes en zijn bovendien door de aard van hun programmatie ook best geplaatst om dit luik mee te stofferen.

d. Het probleem voor de produkties die nu en in het verleden uitkwamen in de diverse werkplaatsen is de spreiding. Ze bleven meestal (op enkele uitzonderingen na) rondjes maken in het marginale theatercircuit. Het is kortzichtig dit enkel te verklaren door de eigenheid van het produkt. Wat in deze ontwerpen ons inziens dan ontbreekt is een hoofdstuk over de spreiding van het theater en dit in al zijn facetten (financieel, geografisch, promotioneel, . . .) Het geldt dat nu besteed wordt om theater te maken steekt toch te schril af met de zeer beperkte middelen die de centrale overheid ter beschikking stelt voor de spreiding van deze produkten.